Ketabton.com

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه:

||||||||||||||||||||||||||||||||||||

د کتاب نوم :: شپېلۍ

لیکوال :: عبدالباري جهاني

د چاپ کال :: ۱۳۸۱هـ ش کال

خپروونکی ::صحاف نشراتي مؤسيسه

د چاپ شمېر :: ۱۰۰۰ ټوکه

دشپېلۍ د چاپ ټوله حقوق د خپروونکي اودانلائن حق ئې یوا ځي د بېنوا پاڼي سره محفوظ دي، نوري ویب پاڼي ددې کتاب شعرونه د ماخذ په ښوولو کاپي کولای شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهاني خو دا ځل له "شپېلۍ" سره

"که د غليم په وينو سره توره مي رانه وړله

موري د ورور په وينو سره لاسونه نه لرمه

که د ناموس د غليم خويندي مي سرتوري نه کړې

پر غليمانو مي د خويندو ستر نه پلورمه

که خپل مورچل مي په سرو وينو لمبولی نه دی

ستا د پلو د دښمنانو سنګر نه ساتمه"

ښاغلی شاعر عبدالباري جهاني د پښتو د نوي شاعرانه دوران، په هغو نومياليو شاعرانو کې راځي چې پر خپلو شعرونو يې دغه شاعرانه بهير ښکلی کړی، رنګين کړی او ځلولی دی. له دغې شعري ټولګي څخه وړاندي چې دا دی د "شپېلۍ" په نوم ستاسو په لاس کې ده د شاعر درې نورې ټولګې هم خپرې شوې دي : "ورکه مېنه"، پايکوب" او "د سباوون په تمه" او هغه ټکي چې ښاغلی جهاني يې زما په نظر، زموږ په معاصره شاعرۍ کې زيات ځلولی او د ده د شعر هنګامې يې هري خوا ته خپرې کړې دي، په دې ډول شمېرلی شو:

ــ 1د جهاني په شاعرۍ کې، د افغانستان د مقاومت د شاعرۍ ډېرې سترې او لومړنۍ بېلګې خوندي دي. جهاني هغه شاعر دی چې پر افغانستان د کمونېزم او سور يرغل په وړاندې د مقاومت د پيلامې هنګامې يې تودې کړې، دغه بېلګه يې له غميزې مخکې زمزمه کړه خو لکه وروستيو حالاتو ته چې يې ويلې وي، داسې يې د مقاومت سندرېزه ډالۍ ترې جوړه کړه او د "ناشناس" خواږه غږ نور ښايست هم ورکړ:

دا د مستو پسرلی دی، دا د اور سبزه کوبې ده

هره پاڼه خماري ده، هر ګلاب مو شرابي سو

را ايستلې توره راغی، د ساقي د وينو تږی

زموږ مستي چي يې ليدله شيخ پخپله خماري سو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګناه په خُم کي رنګ سول د زاهد د پګړۍ ولونه

پر هډوکو یې لړزه ده، ټینګ ایمان یې شیطاني سو

صف ته راغی د رندانو، د اغیارو له ټولیه

موږ یې زهرو ته بللو، خپل سوما یې زقومي سو

په موج خېزه هیبت راغلې د فلك سېلابي کړېږي

زموږ بېړۍ یې ډوبوله خپل توپان یې توپاني سو

د خزان له هر سرکوبه، سل پایکوبه پورته کیږي

هره ترخه نسترن دی، هر یو زوز مو ګلابي سو

اوروي صدفي ځاځکي، ښخوي د مستۍ تخم

هر نرګس ته یې جام ورکړ، هر یو بوټی یې یاغي سو

رېږدوي د زړو تارونه د ګناه شېرینه تنده

ړنګوي د تقوا غرونه هر کلنګ یې فرهادي سو

د روسي یرغلګرو او د هغو د برېښو په وراندي د جهاني د شعرونو هنګامې، د افغانانو د سپېڅلي جهاد او مقاومت د ادبي سنګر په ډېرو ارزښتمنو تاریخي بېلګو کي د حسابولو وړ دي، لکه:

وایه شین آسمانه تا کوم بل چېرته لیدلي دي

داسي ارادې چي توپانونه خپلولای سي

داسي ولسونه چي سېلونه اېلولای سي

داسي کلك سوکونه چي ټانکونه اوبولای سي

دغسي سینې چي فلکي سېلاب راګرځوي

دغسي طغیان چي یاغي سوي سېلابونه خوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغسي ناره چي اسرافيل ورڅخه ورېږدي

دغسي قيامت چي دوږخونه خوري اورونه خوري

(تر پايه)

او يا لکه چي په "زما کندهاره" نومي مشهور شعر کي وايي:

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

ځونه ياغي يې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنگيالو وطنه

بيا دي ترنك توپاني سوی وينم

بيا دي ارغند په مستېدو راغلی

بيا ارغسان دی بيا موجونه وهي

بيا دي هلمند په خروښېدو راغلی

بيا د زړې توري د خرپ يادونه

بيا دي په سترگو کي اورونه وينم

بيا له ايوب سره لښکري راغلې

بيا د رېديو داستانونه وينم

لکه چي بيا دي څه يرغل نيت دی

لکه چي بيا دي غورېدو ته زړه سو

لکه چي بيا دي څه په زړه کي گرځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چي بیا دي خوځېدو ته زړه سو

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

څونه یاغي سوې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنګیالو وطنه

ستا د پایلوچو تر پګړیو واری

ستا د تېرو تېغونو جنګ وګرځم

ستا له غرور څخه کاږه تګونه

ستا قهر وګرځم، ستا ننګ وګرځم

بیا د ملالي میوندۍ خرخښه

بیا تورپېکۍ د فرنګ خونه سوځي

بیا د بابا د پاني پت هنګامه

بیا شاه محمود اصفهانونه سوځي

بیا د ګرګین پر کور مرګی مېلمه دی

بیا د میرویس په نامه وغورېدې

بیا د اشرف د انتقام لمبه ده

بیا دي د قهر ویني وخوځېدې

بیا دي لمن له شهیدانو ډکه

بیا د کوچني غازي زانګو زنکوې

بیا دي په وریځو کي سېلونه ګرځي

بیا یې په غېږ کي زلزلې ویښوې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

څونه یاغي یې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنګیالو وطنه

د ښاغلي باري جهاني د دغه ډول شعرونو بېلګي ښېخي زیاتي دي چي د افغانستان د معاصرو ادبیاتو په څېړنه کي به د مقاومت د لومړنیو، لوړو او سترو بېلګو په توګه، د مقاومت په ادبي تاریخ کي مطالعه او څېړل کیږي.

-2د ښاغلي عبدالباري جهاني د شاعرۍ د ګرانښت یو بل راز په دې کي پروت دی چي دغه شاعري له پیل څخه له یو ډول مستۍ، یاغي توب او "مستانه نافرمانۍ" سره ملګرې ده، د همدغه ټکي په پام کي ساتلو سره، جهاني د افغانستان په معاصره شاعرۍ کي ځانګړی دریځ لري. زما په نظر دی د افغانستان د معاصر پښتو شعر د دوو نسلونو تر منځ د ارتباط د کړۍ په توګه باید په پام کي ولرو، د معاصر پښتو شعر د منځنۍ دورې د پای او د نوي شاعرانه دوران تر منځ د پیوستون د کړۍ په توګه. د داوُد خان د جمهوریت په دوره کي)چي د شعري سخت سانسور دوره هم وه(د ده د شعر هنګامې پیل شوې او شاعري یې له پیل څخه له نوښت او مستانه ولولو سره ملګرې وه. د جهاني په شاعرۍ کي دغه "مستانه نافرماني" د دوو کلیشو او چوکاټونو په وړاندي راڅرګنده شوه:

الف :- د وخت د سرکاري او حکومتي چوکاټونو او "سرکاري شاعرۍ" په وړاندي.

ب :- د ټولني د هغه وخت د یو شمېر عنعنوي چوکاټونو په وړاندي.

جهاني په خپلو لومړنیو شعرونو کي هم د دغو دواړو چوکاټونو په وړاندي ودرېد او همدغه خبره ده چي فاضل استاد پوهاند رشاد یې "یاغي او مبتکر" شاعر بولي.

د شاعر د مستانه شاعرۍ بېلګي ښېخي زیاتي دي، خو راځئ یو څو نمونې یې ولولئ:

مور لېونو ته د حساب خبري مه یادوه

ستا تر دوږخ پوري پېړۍ دي، دلته شپې پاته دي

ته د ګناه بخري مینځې د پرهېز په اوښکو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهده پټي دي په وینو کي لمبې پاته دي

د جهاني شونډو ته نه راځي توبه زاهده

چي د قسمت په میخانه کي پېمانې پاته دي

او یا دا چي:

دلته سرونه بېله کاڼو بل څه نه پېژني

دغه واعظ او دا کتاب په مدرسو کي ښه دي

ما لا تازه له خپل جانان سره وعدې نوي کړې

زاهده ستا حوري غلمان په جنتو کي ښه دي

منزل ته لاري د خلوت په تاریکو کي نه وي

څوك چي د حق نارې وهي په غرغړو کي ښه دي

-3لکه څنګه چي مخکي اشاره ورته وسوه، په افغانستان کي د ثور د غمیزي او بیا د روس د یرغل په وراندي، د جهاني شعر هم، د افغانستان د مقاومت په ادبي تاریخ کي د یادوني وړ ځای لري. په افغانستان کي د روسانو له ماتي او بیا تش په نوم د "جهادي او اسلامي" حکومت له جوړېدو او د شر او فساد له رامنځته کېدو او د ټوپکوالۍ له واکمنېدو وروسته، د افغانستان په خپل منځي جګړو کي چي څومره بدمرغۍ رامنځته شولې، دغو پېښو، د جهاني پر شاعرۍ هم خپل اغېز وکړ، له جګړې کرکه، له شعارونو کرکه، یو ډول ژوره ناهیلي، ویر او ماتم د دغو شعرونو بېلابېلي ځانګړني جوړوي. هغه دا ځل هم شینکی آسمان مخاطب کوي دا ځل هم کندهار ته سرودونه او ترانې لیکي، خو د رزم د هغه مقاوم اړخ پر ځای د ویر او هغه د ښاغلي محمدمعصوم هوتك په وینا "قنوطیت" په کي راڅرګندوي:

ما خو دا نه ویل شینکی آسمانه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي به د اور د پاسه اور راځي

زما د غيرت شمله به کښته ګوري

زما هديرې ته به پېغور راځي

آسمانه ما خو داسي نه غوښتله

چي د ښارونو جنازې وژاړم

چي مي په کليو کي بلا لنګه سي

چي د ځوانيو هديرې وژاړم

آسمانه ما خو داسي نه ويله

چي د کابل ګرېوان ته اور توی که

زما په جونګړه کي بلا وکره

زما په لستوڼي کي ښامار لوی که

ما چي ميوند ميوند نارې وهلې

ما يې په غېږه کي ګلونه غوښتل

ما چي هلمند ته ترانې ليکلې

ما يې پر غاړه اتڼونه غوښتل

ما چي ټانکونه په سوکونو وهل

هغه مي خړ وطن سمسور غوښتی

ما چي سکروټې په غاښو چيچلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مي سرو وينو ته اور غوښتی

(شعر تر پایه)

هغه وخت که شاعر، د مورچل ځوان، د وطن د دفاع لپاره له پرديو او د پرديو له نانځکو سره جګړې ته هڅاوه، اوس د انتقام او جګړې پر ځای، ځولۍ ورته غوړوي چي له مورچله راکوز شي:

ځوانه دا ځوك يې چي ګولۍ اوروې
د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي
دې هديره کي دي خپلوان پراته دي
ځوك يې پرون ځوك يې پخوا ويشتلي

د خدای دپاره ځوانه مه اوروه
د خپل ابا پر مېنه سره اورونه

-4د جهاني د شعر په شهرت او محبوبيت کي د ټنګ ټکور او موسيقي ونډه هم د يادولو وړ ده. جهاني لکه چي خپله له موسيقي سره ځانګړې مينه لري، ځيني شعرونه يې د موسيقي يو خاص کيفيت لري. په تېره بيا د هيواد د نوميالي هنرمند سندرغاړي ډاکټر صادق فطرت)ناشناس(خواږه غږ د دغو شعرونو ښکلا نور هم زياته کړې ده. ما د "جهاني او ناشناس" په اړه يو جلا مقاله هم کښلې او د خپلو خبرو په يو ځای کي مي کښلي دي:

"يوه ورځ چا خبره راته وکړه : د جهاني شعرونه ځکه دومره شهرت ته رسېدلي دي چي د ناشناس له سندريز غږ او د ټنګ ټکور له څپو سره يو ځای شوي دي. بله ورځ يو بل چا راته وويل : د ناشناس د سندرو د ښايست او ارزښت يو اساسي علت دا دی چي هغه د خپلو سندرو لپاره د شعرونو په انتخاب کي ډېر ژور او "سختګير" دی. هغه د سندرو لپاره د نوميالیو شاعرانو د شعرونو غوراوی کوي لکه : خوشال بابا، حميد مومند، رحمان بابا، استاد حمزه، جهاني او...

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په نظر دغه داوړه خبري بې ځایه نه دي. د جهاني د شاعرۍ په شهرت کي به د ناشناس د سندریز هنر له اغېز څخه سترګي پټي نه کړو. دغه راز د ناشناس د سندریز هنر په ښایست او ځلونه کي هم د جهاني په څېر د شاعرانو د شعري پیاوړتیا له اغېز څخه سترګي نه شي پټېدای لکه دواړه چي یو د بل بشپړوونکي وي"...

-5د ښاغلي جهاني پر شعر د محتوا او هنر له هغي پیاوړتیا سره سره چي مخکي خبري پرې وشوې، تر یو وخته د فورم، وزن او چوکاټ له پلوه یوه داسي "کلیشه" غالبه وه چي د هغه شعري ښکلا ته یې د هنري تنوع پر ځای، یو رنګي وربخښله او "مونوټون" کاوه یې. دا په خپل وخت کي د پښتو په نوې شاعري کي یو نوی ګام و چي د یو ډول ځلوریز ډوله نظم په چوکاټ کي وړاندي کېده او د ازادي شاعرۍ پر لور لومړني ګامونه وو چي په تېره بیا د حماسي شعر لپاره د وخت غوره انتخاب و، خو بیا بیا تکرار یې نوښت کماوه او پر تکراري چوکاټونو یې بدلاوه، داسي ښکاري چي شاعر وروسته بیا د دغه تکرار پر ځای د چوکاټونو رنګارنګۍ ته هم خپله پاملرنه اړولې ده. په را وروسته شاعرۍ کي یې د نوي غزل او آزاد شعر پر لور هم په زړه پوري ګامونه اخیستي دي.

د جهاني غزلیزه شاعري، په پرله پسې توګه د ښکلا او پیاوړتیا پر لور روانه ده او له یوې ټولګي څخه بلي ته د لا زیات ښایست لرونکې ده:

دا میکده په نڅېدلو ارزي

ساقي دا جام دي په ځنبلو ارزي

چي لېونتوب ته عقل وتخنوي

دا زولني په شرنګېدلو ارزي

چي یې کیسې د میني تخم کري

هغه وزر په سوځېدلو ارزي

او:

خمار مي نه ماتېږي شرابونه بېګانه دي

ساقي راته اشنا دی خو جامونه بېګانه دي

سجدې ته یې د یار کوڅې ته نه یمه بللی

پردی قاصد راغلی پېغامونه بېګانه دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي ښار کي ربابونه د سنگسار په غېږ کي غواړه

نغمې گوتو کي ژاړي شهبازونه بېگانه دي

چي زما د لېونو چغو جواب ورسره نسته

يا زه يم بدل سوی يا دا غرونه بېگانه دي

سجدې د جهاني پر تندي مه غواړه زاهده!

په دې سرکښه ښار کي محرابونه بېگانه دي

تر دې ځايه پوري نژدې ټولي خبري د گران شاعر عبدالباري جهاني د هغو پخوانيو شعري ټولگو د بېلگو پر بنسټ وشوې، چي مخکي خپرې شوي دي : "ورکه مېنه"، "پايکوب" او "د سباوون په تمه"، اوس خو دا دی شاعر "شپېلۍ" راته غږوي او دا ځل د شپېلۍ د سندريز غږ له ښايست سره د خپل شعر ښايست يو ځای کوي.

په دې توگه نو دغه "شپېلۍ" د شاعر څلورمه خپرېدونکې شعري ټولگه ده. سره له دې چي د "شپېلۍ" ټول شعرونه د سريزي د کښلو لپاره زما مخي ته نه دي پراته، خو زه باور لرم چي ټول او يا زياتره به يې ما په جرمني، هالنډ، ډنمارك او سويډن کي د ښاغلي جهاني په وياړ د افغاني بېلابېلو کلتوري ټولنو په غونډو کي د گران شاعر په خپل غږ کي اورېدلي وي. له نېکه مرغه په دغو غونډو کي زه هم حاضر وم او د يو څو خو يې ويډيويي پټې)کيستې(هم لرم.

د "شپېلۍ" د شعرونو په اړه او يا خو غوره ده ووايم چي د جهاني د را وروسته شاعرۍ په هکله، څو ټکو ته په لومړي گام کي پاملرنه پکار ده:

-1لومړنۍ خبره دا ده چي په دغه مجموعه کي زموږ د ښاغلي شاعر، د شعري يون د پرمختگ ډېره غوره ننداره کولای شو. شاعر په دغو بېلگو کي د ښايست نوي نښې نښانې او نمونې زموږ مخي ته ږدي او د پښتو شعر بهير ته يې ډالۍ کوي. د شاعرانه ژورتياوو او لوړ تخيل نمونې د هغه په نوي شاعرۍ کي لا زياتي شوي دي:

کلونه تېر سوله کيسې د ښاره نه راوزي

زېری به نه غواړو گيلې له ښاره نه راوزي

نه د زړې ميني داستان دی نه د نوي کړيکه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

رویبار گونگی دی خاطرې له ښاره نه راوزي

د پتنگانو وزرونو سوځېدل هېر کړي

زموږ ماښامونو ته ډېوې له ښاره نه راوزي

دا د عمرونو جنازه دلته چا وټومبله

ږغ د رباب او د نغمې له ښاره نه راوزي

کلابندي ده نور وتلای نه راوتلای سي څوك

مېږونه چیري دي شملې له ښاره نه راوزي

او یا لکه چي په یو بل غزل کي وایي:

دا څه جنون دی تر منزله رغړېدل چي نه وي

دا څه منزل دی په لمبو کي سوځېدل چي نه وي

زاهده خوله دي د دوږخ په کیسو سترې کړله

دا څه خلیل دی تر انگاره پوري تلل چي نه وي

پښېمانه نه یم شیخه مه رایادوه قولونه

دا څه توبه ده په زر ځله ماتېدل چي نه وي

(ترپایه)

-2د شاعر په نوې شاعرۍ کي د جولې او منځپانگي)فورم او مضمون(دواړو تنوع تر پخوا زیاته راځرگندېږي. دلته هم منظوم ډوله شعرونه شته، هم د قصیدو بېلگي په کي وینو، د ښکلیو او لوړو غزلو ننداره هم کولای شو او بې له شکه چي دغه غزلي د شاعر د پخوانیو دریو ټولگو له بېلگو زیاتي، لوړي او ښکلي دي. د آزاد شعر بېلگي هم په کي وینو چي له هنري پلوه د لا زیاتي پاملرني وړ دي.

-3ځرنگه چي په دغو شعرونو کي د هیواد د حالاتو ژوره انځورگري شوې ده او له بده مرغه د وطن حالات داسي دي چي د ښادۍ پر ځای یې د ویر شېبې زیاتي او درنې دي، شاعر هم زیاتره د همداسي شېبو شاهد او انځورگر

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی. ما چي مخکي د کومي "ناهیلۍ" یادونه کړې وه، په وروستیو بېلګو کي نه یوازي دا چي دوام کوي، دغه د نا امیدۍ درد لا ژور او غمګین دی. په دې لړ کي کېدای شي د:

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره؟

په نوم نظم او ځینو نورو شعرونو ته ځانګړې پاملرنه وشي.

-4د شاعر په وروستیو شعري بېلګو کي د هغه منظوم داستاني او حکایتي شعرونه د لا زیاتي پاملرني وړ دي. زه د ښاغلي جهاني د شعر په بېلابېلو غونډو کي د دې شاهد یم چي دغه لنډ منظوم داستانونه دومره اغېزناك دي چي د ګران شاعر له نورو ډېرو خوږو شعرونو څخه هم، له زیاتي بدرګې سره مخامخ شوي دي او بیا بیا یې د اورولو ټینګار شوی دی.

په دغو کیسو کي یې نظمونو کي د نمونې په توګه د "موږك شېر"، "د پیشو توبه"، "شیخ نصرالدین"، "چرګ او باز"، "مهار کړي اوښان" او یو شمېر نورو یادونه کولی شو چي د کیسې په څنګ یې لنډ شاعرانه پیغام هم د غور وړ دی، چي په ډېر منطقي انجام کي راځي، لکه:

چي د بل په متو غټ سي یا زمري سي

په هغه ګړي له قام ځني پردي سي

چي یې عقل خدای موږك غوندي کوچنی کړي

یوه ورځ پر خپل بادار باندي غورځی کړي

یا:

له ازله مو نصیب راغلی خوار دی

چي لوېدلی مو د بل په لاس مهار دی

جهاني د پښتو د اوسني شعر له نومیالیو مخکښو شاعرانو څخه دی، جهاني د افغانستان د اولس د ژوند په ډېر غمګین پړاو کي، ډېر پرتمین شعرونه زمزمه کړي او لا یې زمزمه کوي، په دغو زمزمو کي به هماغه جهاني وګورئ خو دا ځل له "شپېلۍ" سره، او د سندریز غږ له ښایست سره. ورته غوږ شئ، وایې ورئ، ویې لولئ او خوند ترې واخلئ:

جهاني مه بوله ساحل ته لامبوزن لاسونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ياغي مالت وګړي په بلا پسې ځي

په مينه

زرين انځور

3/9/2001ع

12/6/1380لمريز

جرمني � د کولن ښار

مناجات

کور په اور کې د اغيار درځخه غواړم

د جانان غليمان خوار درځخه غواړم

چې غماز مې د جانان په کور کې بولي

ژبه ګونګه د رويبار درځخه غواړم

که تر مرګه پکښې ځان يوازې وينم

د هيندارو کور سنګسار درځخه غواړم

چې مې سترګې بې جانانه بل څوک ويني

ځان منصور غوندې پر دار درځخه غواړم

د سبا په شان بې نومه بې روبياره

کور پر سترګو د دلدار درځخه غواړم

چې رقيب مې د لحد له کيسو کوڼ سي

ستا په نوم کې پټ مزار درځخه غواړم

چې نمرود مې ستا د ميني په تور سوځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په غېږ کي د انګار درڅخه غواړم

په شبنم، په آیینه، په ګرېوانه کي

مخ، جلوه، ذکر د یار درڅخه غواړم

چي بورا رنګه مي مینه افسانه سي

تل سینه څیري په خار درڅخه غواړم

چي پانوس غوندي په خپل اور کي رنګین یم

د کوګل وینه مي نار درڅخه غواړم

یو یې نوم غواړم په وینو کي کرلی

یو په سترګو کي نګار درڅخه غواړم

یو مي سوال جواب د قبر په پښتو کې

یو لحد پر کندهار درڅخه غواړم

چي یوازي جهاني درځي درشل ته

د سکروټو پر سر لار درڅخه غواړم

2000- 11- 8

⊠

زه لکه پرخه په لوېدلو کي چا نه ولیدم

لکه نسیم په تېرېدلو کي چا نه ولیدم

د ګل په غېږ کي مي یوه شپه په قسمت لیکلې

لکه شبنم په الوتلو کي چا نه ولیدم

پټ له پانوسه مي رنګین کړل د ساقي لاسونه

کرار کرار په سوځېدلو کي چا نه ولیدم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د شاعر نه د بورا سترګو ته ونښېدم

د غرونو ګل وم غوړېدلو کي چا نه ولیدم

نه تر اوربل نه تر ګرېوانه نه تر شونډو ولاړم

پر آشیانه په رژېدلو کي چا نه ولیدم

خواږه خوبونه د ځوانۍ لکه سېلۍ تېرېدل

د خیال ماڼۍ وم نړېدلو کي چا نه ولیدم

لکه نفس چي د عمرونو له محبسه وزي

د زولنو په ماتولو کي چا نه ولیدم

لکه ببړۍ کوګل مي ډك له فریادونو ورمه

شپه د توپان وه ډوبېدلو کي چا نه ولیدم

د حق نارې مي له زندانه تر یزدانه تللې

د افسانو په جوړولو کي چا نه ولیدم

د جهاني په شان مي شپې کړې د یارانو سپیني

په تورو ورځو ژړېدلو کي چا نه ولیدم

ویرجینیا

1999ډسامبر

ستا د راتلو په انتظار کرار کرار زوړ سوم

رویباره کله به راځې په انتظار زوړ سوم

د مرغلرو سوداګرو مي تپوس ونه کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر لونګینه چا یو نه وړم پر بازار زوړ سوم

ما خو ویل چي په لمبو کي تر منزله ورځم

لکه قدم پر مځکه ولوېدم پر لار زوړ سوم

د خزانونو له هیبته یې خوله خلاصه نه کړه

د ګل په تمه د غوټۍ څنګ ته پر خار زوړ سوم

یوه شېبه مي زولنو سندره غبرګه نه کړه

د لېونو سره په کلي کي هوښیار زوړ سوم

چا مي له سترګو سره دوې اوښکي ملګري نه کړې

لکه خاټول په رنګ رنګین په زړه پرهار زوړ سوم

نور مي خیالونه په خوږو نکلونو مه بیدوه

زه له شپو سترۍ یم په هیله د سهار زوړ سوم

تش د دوږخ له بېرې وچي شونډې نه ګرځمه

یارانو څُم لره راغلی وم څُمار زوړ سوم

د جهاني پانوس کوګله لمبې مه سپموه

لکه پتنګ په ارمانونو د انګار زوړ سوم

ویرجینیا

1998اپریل

شېبې د انتظار دي په لېمو درته ساتو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغزي نه دي دا لاري په بڼو درته ساتو

په شرنګ چي مو ټولۍ د غمازانو ويښه نه سي

محرم به لېونتوب د زولنو درته ساتو

ازل مو نذرانه د سوځېدو منظوره کړې

هر پل دي تر درشله په لمبو درته ساتو

چي سترګي د رقيب دي په جلوه روښاني نه سي

جانانه رباتونه په تيارو درته ساتو

ستا شپې دي وي روښاني موږ دي سوځو لکه شمعي

پېړۍ دي په پانوس کي په ګزمو درته ساتو

وعده مو له فرياد او له قسمته سره کړې

دردونه لکه ژبه د زخمو درته ساتو

يوه شپه يو راغلي بې اختياره بې خبره

شبنم غوندي مو کډي پر غونچو درته ساتو

نن جنګ ته يو راغلي جهاني ستنېده نسته

مورچل په ککريو په پښتو درته ساتو

ويرجينيا

2000 � 6 � 12

�

ځوانۍ ستا پر اوږو د جنازو پر کلي راغلو

د اوښکو په ګامونو د لېمو تر کلي راغلو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر کاڼی مو جلا له ککرۍ سره اشنا دی

په شرنگ د زولنو د لېونو پر کلي راغلو

پتنگ غوندي نصیب راته منلې وه دا لاره

محفل ته دي جانانه د لمبو پر کلي راغلو

معذور یو که نن توان د الوتو راپکښې نسته

سوځلي گلستان ته د اغزو پر کلي راغلو

پیدا چي درته تمه نه سي زموږ د رغېدلو

خولې د زکندن یو د سلگو پر کلي راغلو

زر ځله به سي بندي د جانان د دیدن لاري

د پرخي د لښکر غوندي د شپو پر کلي راغلو

ساحله د توپان کیسه یوه شېبه که هېره

مړژواندي وزر ماتي د څپو پر کلي راغلو

یو ټك له سره باسو نگهبان له بدو سترگو

په چم د سپېلنیو د اورو پر کلي راغلو

له ژبي د فریاد سره مو ستوني پخلا نه کړ

د درد په شاني زړه ته د زخمو پر کلي راغلو

سجدي يې پر تندي د جهاني منظوري نه وې

زاهده له توبو د میکدو پر کلي راغلو

واشنگټن

2000 � 8 � 28

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزلیزه برخه

کلونه کیږي له دې ښاره کیسو کوچ کړی دی

د آدم خان له شهبازونو درخو کوچ کړی دی

په هغه دښت کي د مجنون غرغړې وچي سولې

د لېونیو له مزلونو اغزو کوچ کړی دی

نه په محفل کي بلېدل نه سوځېدل یادېږي

د پتنګانو له مذهبه لمبو کوچ کړی دی

څنګه به ستون سي له خزانه توربېدلی بلبل

چي له چمنه د ګېډیو وږمو کوچ کړی دی

اوس یې شرنګی د نیمو شپو سندري نه تخنوي

له سپینو لېچو سرو لاسونو بنګړو کوچ کړی دی

د زلېخا مینه د چا لمني نه توروي

اوس له خوبونو د یوسف قافلو کوچ کړی دی

د تور جادو افسون وهلي دي د غرو لمني

نن د شپېلۍ له منترونو نغمو کوچ کړی دی

جهاني ځوك به پر لنډیو غزلونه لیکي

چي له ګودر څخه د پېغلو نارو کوچ کړی دی

ویرجینیا

2000 � 8 � 12

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې په محفل کي نن له پام څخه لوېدلي یو

ګوره د ساقي تر نظر څنګه ورغلي یو

هره شېبه موږ ته زنداني خوبونه مه راوړه

شرنګ د زولنو ته له کنعان څخه راغلي یو

نن دي عبرتونه له هوښیارو سره وخاندي

موږ د لېونیو په اتڼ ور کښېوتلي یو

پل چي مو د پله پر سر ایږدې رقیبه پښه نیسه

موږ چي له ازل څخه راغلي یو ښاغلي یو

مه راځه ساحله چیري موږ چیري دا ستا سکون

موږ یې سمندر ته د توپان په شپه لېږلي یو

نور مو تماشه کوي که خپله ننداره کوو

پوه نه سوو شبنم غوندي یې څو شېبې بللي یو

هره ورځ د ستورو په حساب لمبې په خوله کي وړو

موږ له خپلي ژبي لکه شمعي سوځېدلي یو

موږ خو بې اختیاره د نعمت پر خوان ور پرېوتو

ګوره چي سخي کور به لا څو ورځي منلي یو

پرېږده جهاني له دې وزره د پرواز تمه

غشي د نصیب چي پر شهپر باندي ویشتلي یو

ویرجینیا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

2000- 10- 12

⊠

لا به تر څو وينو ملګرو دا د غم خوبونه

د جنازو سره ملګري د ماتم خوبونه

ځئ له آسمانه سره یوه کو دا زړه خبره

یا دي اختیار وي یا دي ځغلوي قلم خوبونه

نور به پخپله د خوبونو تعبیرونه کوو

پردي لا ولي ګوري موږ ته سم نا سم خوبونه

بوډي آسمان ته نوري مه نیسئ د خیر لمني

په دي کږه ملا يې د ډیرو کړل برهم خوبونه

پير مُغان ويله خپلي آيينې سپيني کړئ

کنه حرام دي د سکندر او جام جم خوبونه

یوه منزل ته نه رسیږي بېلي بېلي کوڅې

دي سرابونو ډیرو وخوړل د یم خوبونه

نن د شیطان په لمسه غاړه د هابیل غوڅوي

سبا به ويني ويني ژاړئ د ستم خوبونه

جهاني نور نو د قسمت په خوښه نه يو روان

راويښوو په لویه لار کي هر قدم خوبونه

ويرجينيا

2000- 12- 8

⊠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو څو رنځوري شپې دي په لېمو یې زنګوو

شېبې د انتظار دي په کلو یې تېروو

دا ښار د نازولو دی چا درد نه دی لیدلی

تر څو به په زګېروي ورته زخمونه ویښوو

کلونه د سبا د جنګ په هیله خاوري کیږي

نن وزو له توپان سره خبره سپینوو

عمرونه له مطرب سره بې سوره نغمې ژاړي

ساقي په دې رباب کي نوی شرنګ پیدا کوو

چي ستا سره ښخېږي د هغې ګناه په ګوتو

قسمته له تندي څخه سجدې دي پاکوو

راپرېږده د ساقي سپینو لاسو کي سره شراب

واعظه ته رخصت یې موږ اورونه قبلوو

چي لوېږي مي زلمی ساقي په غېږ کي له مستۍ

جنت زاهده ستا سو موږ خمونه تشوو

ځوانۍ چي ګمراه نه کئ د خلوت په تاریکو کي

دا شپې راڅخه تښتي ځو توبې به ماتوو

هستي مو جهاني د عزراییل په غېږ کي غواړه

مستي لا په سلګیو کي د سره پاڅوو

ویرجینیا

2000- 8- 15

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیاله نیمه دي ولوېږي نظر په ماتوم

نن داسي مستي غواړمه ساغر په ماتوم

ژړ مخی به در نه سم په کوڅه کي لېونتوبه

څو کاني مي راوړي دي خپل سر په ماتوم

چي تمه د پرواز مي پاته نه سي په سینه کي

په غشیو کي در الوزم وزر په ماتوم

ستا شپې ته مي جانانه سره لمبه په خوله کي راوړه

د شمعي په څېر ژبه ده منتر په ماتوم

که سیوری غوندي ورك یم له تروږمۍ سره پر لارو

معلوم په هر قدم یمه سفر په ماتوم

شهیدي کربلا ته په جنگ نه یم در وتلی

غازي زور مي راوړی دی لښکر په ماتوم

شېبې د انتظار دي تر لحده پوري وړمه

دا شپه مي سبا نه کړ زه سحر په ماتوم

نفس د زکندن یمه په ستوني کي گنډلی

یو جام د اجل غواړمه کوثر په ماتوم

قسمته نن په خپله خوښه ستا له غېږي ځمه

قلم پر تندي کاږمه دفتر په ماتوم

په نوم د جهاني چي دي لیکلي دي آسمانه

توپان درڅخه غواړم سمندر په ماتوم

ویرجینیا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

2000- 9- 12

☒

نور به له رقيب سره د کور خبري نه کوو

ويني به سرې کو د پېغور خبري نه کوو

څله د پرديو د خوښۍ دپاره وسوځو

نور به وزر وساتو د اور خبري نه کوو

ولي خپلي څانګي د جنون تېشې ته ونيسو

ځان چي تربور سوی دی د زور خبري نه کوو

ځئ چي د قسمت پر تندي خپلي کرښي وليکو

پرېږدئ له قاتل سره د ورور خبري نه کوو

ډېر مو له فرياده د رقيب کيسې شريني سوې

درد غوندي به پټ وزو د شور خبري نه کوو

زموږ لا په شهپر کي د آسمان خوبونه پاته دي

مرګه ځوانيمرګه لا د ګور خبري نه کوو

نن به جهاني بې وزرونو پروازونه وي

پرخه غوندي الوزو د لور خبري نه کوو

واشنګټن ډي سي

2002- 2- 19

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

منظم او ازاد شعرونه

زما کندهاره

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

د اتلانو د کیسو وطنه

د میدانونو خرخښو وطنه

داسي مي نه غوښتې چي نن دي وینم

په تن زخمي په سره کفن دي وینم

نه دي هلمند هغه موجونه راوړي

نه له مستۍ په خوله ځگونه راوړي

نه د ارغند غاړي گلونه راوړي

نه دي ترنك زاړه سېلونه راوړي

نه دي دښتو كي قافلې وینمه

نه دي كېږدیو كي ډېوي وینمه

نه د رابیا له میني مست فتح خان

له کلابُسته قهرېدلی روان

نه ورسره دي د برېښو یاران

نه د مغولو په پوځ گډ دی تالان

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې شپېلۍ دي په برېتو اغوستي

نه يې سرونه په نېزو اغوستي

نه چا ته كور نه چا ته بام پاته دی

نه د كيسو د شپو ارام پاته دی

نه د بيبو د خولې پيغام پاته دی

نه ښادي خان نه دلارام پاته دی

نه په زلمۍ مينه كې شور خوځېږي

نه په رگو كې د چا اور بلېږي

نه د احمد د توري شرنگ وينمه

نه يې لښكري نه يې جنگ وينمه

نه پاني پت په وينو رنگ وينمه

نه سينې ځيري په خدنگ وينمه

نه مرهټيانې ميندي بوري ژاړي

نه پښتنې په تېرو تورو وياړي

اوس دي پر كليو جنازې را اوري

له پېغلو سترگو اوښكې سرې را اوري

له خپل قسمته درته شپې را اوري

پر سپينو ورځو دي تيارې را اوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هديره د افسانو يې زموږ

ګور د زلميو ارمانو يې زموږ

اوس له آمو تر اباسينه خاوره

له وينو مسته سره رنګينه خاوره

هغه درنه هغه سنګينه خاوره

هغه تر خپل ښارګ شېرينه خاوره

ورباندي ګرځي د اورنګ آسونه

د پردۍ سولي پردي جنګ آسونه

اوس دي په لار کي رقيبان پراته دي

اوس دي په عرش کي شيطانان پراته دي

پر خزانو دي ښاماران پراته دي

په کوه قاف کي دي دېوان پراته دي

لاري کوڅې دي د اغزو ډکي دي

ياغي درې دي له لمبو ډکي دي

ما خو به ستا په نوم فالونه کتل

ما له قسمت سره سوکونه وهل

ما دي په غېږه کي ګلونه ليدل

ما دي تندي کي جنتونه ويل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مي په زړه کي ستا يادونه ژاړي

هره غزل کي مي بيتونه ژاړي

لا مي د وران قسمت خوبونه وينم

لا دي په برخه توپانونه وينم

لا په غضب د آسمان خونه وينم

لا د ډبرو بارانونه وينم

لا به د دوست په نوم درځي غليمان

لا به دي وژني د لستوڼي ماران

راسه چيويني ته دي اور درکمه

زاړه جنون ته به دي شور درکمه

څو لېونۍ چيغي په پور درکمه

زخمي لمبو ته به دي زور درکمه

راځه يو مسته پياله بنګ پورته کو

يو ځل به بيا د توري شرنګ پورته کو

راځه چي بيا د افسانو په ژبه

د ملالۍ او د عينو په ژبه

د ميوندونو د کيسو په ژبه

څه د توپك څه د جرګو په ژبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن شپو ته مشالونه راوړو

د تيارو ښار ته څراغونه راوړو

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

د اتلانو د کيسو وطنه

د ميدانونو خرخښو وطنه

داسي مي نه غوښتې چي نن دي وينم

په تن زخمي په سره کفن دي وينم

ويرجينيا

2001- 5- 15

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به څه لیکې شاعره

هغه ستا د ابا مېنه تالا سوې

چې تندي کې دي سجدې ورته ساتلې

د ګلونو پر غونډۍ اورونه اوري

وږمه ځي تر ارغوانه پښه نیولې

په کوڅو کې یې ژوندۍ جنازې ګرځي

پر کورونو د بلا ساه ده ختلې

له باڼو تر ګرېوانه د اوښکو کور دی

له زلمو شونډو موسکا ده کوچېدلې

پر اوږو د اوښکو ووته له ښاره

د خندا جنازه ولاړه غم لړلې

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره

اوس پهساندو کیسې وزي له کابله

چې کوڅې یې وې ښایستې په پېغلو حورو

سور سالو یې د لمبو رنګ دی اخیستی

چې په ښکلي وه باغونه د انګورو

پر انګړ یې د پاتا کمبلي ژاړي

پر تېر سوی دی ناورین د زورورو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومان يې بلاګاني په خوب ويني

افسانې د برېتورو، ږيرورو

د هر پلار کيسه د زوی په وينو سره ده

هره مور ده پرهارونه د ناسورو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

کله چې کوم وطن ته ورېږي دا کور خرابي

اوس به څوك اوري آواز د پردېسانو

کوم ولات کې يې درمل ورته ليکلي

څوك به اوري فريادونه د زخميانو

څوك به غوږ نيسي نارو ته د بې پلارو

څوك به وژاړي سلګۍ د يتيمانو

څوك به بيرته لوېټه د خور پر سر کې

څوك به نيسي ګرېوانونه د غازيانو

د نښتر وني جنډې سوې د قبرونو

لا رواني دي جوپې د شهيدانو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به ځوك له قلندره سره ژاړي

اوس به ځوك لېږي ميرا ته غزلونه

ځوك به اوښكي تويوي پر مينانو

ځوك به ژاړي په كېږديو كي نكلونه

كوم حميد به خط و خال كاغذ ته يوسي

يادوي به د يارانو سفرونه

ځوك به اوري كرامت د درويشانو

ځوك به ګوري پر رحمان باندي فالونه

ځوك به نيسي د ديدن د ګودر لاري

له سالو سره به ځوك ستايي اورونه

اوس به څه ليكې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليكې شاعره

اوس به ځوك د هندوكش سندري بولي

اوس به ځوك ځي په اتڼ تر خيبرونو

اوس به ځوك د ارغسان پر ځپو ګرځي

ځوك به ليكي قصيدې د كونړونو

ځوك به بولي له آمو تر اباسينه

غر او سمه د سركښو اولسونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوك به بولي له اټكه تر مالانه

قلاګاني د بابا له ميراثونو

اوس به څوك د جلالا ګودر ته يوسي

د هلمند څخه شرنګی د امېلونو

اوس به څه ليكې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليكې شاعره

اوس به څوك رايادوي تېري خبري

اوس به څوك راويښوي زاړه نكلونه

اوس به څنګه نكلچي غاړه تازه كي

اوس به څه وايي زامنو ته پلرونه

اوس به څوك د پاني پت په توره وياړي

اوس به څوك تسليموي اصفهانونه

كوم شېرشاه توره ايستلې ځي سسرام ته

كوم اكبر به ورانوي د فرنګ خونه

كوم اورنګ به خپل زخمونهويني ژاړې

كوم خوشال به لړزوي په كټ كي زړونه

اوس به څه ليكې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليكې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومه پېغله به غرمه د میوند سره کي

د خپل یار له وینو څوك ایږدي خالونه

اوس به کومه تورپېکۍ پر بولدك ورسي

کومه چیغه به کي سره ساړه رګونه

کوم لاسونه به مری د قاتل نیسي

څوك به اخلي د پېړیو کساتونه

څوك به راسي د ایوب سره ملګري

څوك به واچوي سندرو ته نومونه

څوك به تاو کړي د بابا بګړۍ له سره

څوك به وران کي د ازل کښلي خطونه

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره

نن هغه ماشه د ورور پر لور کشېږي

چي یې غړي تښتول د رستمانو

نن هغه غشي د خور ټیکري پېیلي

چي یې زړونه سوري کول د سرکښانو

نن هغه اور د ابا پر مېنه بل دی

چي کرلې یې لمبې پر ګرګینانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن هغه توره د ورور په وينو سره ده

چي خيرلې يې سينې د غليمانو

نن هغه سالار د بل په پښو کي پروت دی

ککرۍ چي يې وهلې د بتانو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

اوس له ګوتو د مطرب ويني را اوري

ژبي سل ځايه زخمي د شهبازونو

د سندرو سره غبرګي وايي ساندي

د رنځورو زګېروي ځي له ربابونو

اوس به چيري د زلميو څوښي غورځي

ګنهکاره سوه سورنا ړغ د ډولونو

شپې ته راغله انګولا د بلاګانو

شمع کوچ سوه د محفل له ماښامونو

د تيارو اجاره دار محتسب راغی

خپروي زړې تيارې پر ځوانو زړونو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر ګودر دي مېلمنې د بلا سترګي

نه شرنګی سته د پاولیو نه پایلو

پر نغمو پر زمزمو چپاو راغلی

زاغ نیولي ځالګۍ دي د بلبلو

نه محفل کي ګناهونه یاغي کېږي

نه خیام سته د توبو د ماتولو

سپین لاسونه د ساقي به چیري وېشي

پر یارانو شنې پیالې ډکي له مُلو

اوس به څوك رنګونه تش کي په قلم کي

څوك به لیکي دېوانونه د غزلو

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره

اوس نسیم راوړي خبر د تورو ورځو

اوس له شپو سره راځي اغزن خوبونه

آفتونو پکښې کړي ځالګۍ دي

جنازو پکښې اوډلي دي کورونه

وایي نسته کجاوې شا لیلا ورو ورو

پېغلي نه نیسي د اوښو پېزوانونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس يې نه راوړي رويبار د ديدن زېرى

له قاصده سره نسته سلامونه

په کوڅو کې يې زموږ پلونه بېګانه دي

له اغيار سره يې کړي پيوندونه

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

ويرجينيا

2000- 3- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثریا پر مزار

زما د ګران دوست او ځوان شاعر هادي هادي د هغه شعر په جواب کي لیکل سوی دی چي، ستا به باور نه راځي، تر عنوان لاندي يې په جلال آباد کي د ملکې ثریا پر مزار باندي لیکلی دی. ثریا ته يې ویلي دي چي ستا به باور نه راځي چي ستا په وطن کي پر ښځو څه تېرېږي.

واه زوروره څه په لوړ آواز سندري وایې

ستا په سندرو کي بړغونه د پېړۍ اورمه

لکه له منځه د وحشي او توپاني سمندر

زه ستا آواز د بې وزلانو له بېړۍ اورمه

د غرونو منځ کي له درو له ګړنګونو څخه

یوه خوږه یوه اشنا غوندي شپېلۍ اورمه

ځومره زړه ور یې چي لا نوم د ملالۍ یادوې

د ثریا د قبر سر ته یې لنډۍ یادوې

لا دي د زړه خواله راوړې د نازو لوېو ته

لا په دښتونو کي سندري د کوچۍ یادوې

لا دي ژوندۍ ده په سینه کي سوځېدلې مینه

لا ماښامونه لا اورونه د کیږدۍ یادوې

لا دي خوبونو ته راوزي خپلي دنګي نجوني

لا د ګودر سره پاولي او غاړګۍ یادوې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس دي هغه ښکلي پېغلوټي بې پاوليو گرځي

اوس بې پوړني ببر سر بې غاړگيو گرځي

اوس يې سندري په دښتونو کي شپې نه ويښوي

چي د شيطان محتسب سترگي پر کيږديو گرځي

هغه ښايستې د غزلونو د شعرونو سترگي

له اوښکو سرې دي شوږېدلي په زاريو گرځي

اوس د دېوانو د شامته ښکلا وتورېده

د ترابان په کور کي پوځ د شاپېريو گرځي

اوس يې په مېنه کي د توري بلا مور لنگه ده

په پېښور کي په کوڅو کي د پرديو گرځي

هغه ښايستې په تورلېنگيو کي پلو گرځوي

د گيدړانو کره لوښي د زمريو گرځي

د ثريا د خويندو ميندو هديره ورکه ده

د ښکليو لوښو يې کلا ورکه دېره ورکه ده

اوس د زلخوړي ابوجهل د لښکر له جوره

په ماښامونو کي لمبه ورکه خېمه ورکه ده

څوك د تورونو څوك سنگسار دپاره جوړي نجوني

پر سورکۍ شونډو يې د ژوند بله کيسه ورکه ده

اوس نه په ورا نه په اتڼ نه په مېله راوزي

د ژوند له خوني يې رڼا ورکه ډېوه ورکه ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې تورتم کې به له چا سره غمونه ژاړو

اوس به د کومو ځوانيمرګو لحدونه ژاړو

د کومو کونډو کومو بورو کومو وراړو سره

د چا کيسې او د چا شناختي او قبرونه ژاړو

د بې عزته محتسب دُره عزت لوټوي

د چا پر ولي پر ناموس باندې زخمونه ژاړو

دلته به څرنګه ګرېوان د زورورو نيسو

دلته به چا سره دردونه پرهارونه ژاړو

دلته مو وژني د نصيب د فيصلو په حکم

وايه له چا سره دا تور عدالتونه ژاړو

اوس د بابا پر مېنه حکم د اورنګ چلېږي

د پردۍ توري به موږ چا ته ګوزارونه ژاړو

ګوره هادي ! نن دې پر خويندو بدې شپې راغلې

د رڼاګانو په وطن کې دې تيارې راغلې

چې پايزېبونو به يې شپې له کېږدۍ وشړلې

هغو پاپيو ته نن توري زولنې راغلې

خو که دا مېنه په ريشتيا د ملالۍ مېنه وه

که د نازو او ثريا او تورپېکۍ مېنه وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ریشتیا زمریو میندو وه راوړي بچي

که په ریشتیا د عُقابانو د ځالې مېنه وه

که د شهید مین په وینو چا خالونه وهل

که د ګولیو په باران کي د سیالۍ مېنه وه

که چا دې خاوري ته د وینو اوبه خور ورکړی

که د اتڼ که د پایکوب که د مستۍ مېنه وه

نو پر دې خاوري داسي ډېري زلزلې راغلي

دې هسکو څوکو داسي ډېري حادثې لیدلي

دلته مرګي موږ ته په زر ځله خېمې وهلي

د بورو ورارو سترګو ډېري جنازې لیدلي

موږ له ازله د توپان په شپه کي وزېږېدو

دې سمندر کي له پېړیو مو څپې سهلي

که ژوند باقي و یوه ورځ به مو بیا ښکلي نجوني

لکه د غرونو غرڅه مستي نازولي نجوني

بیا پر واټونو ډلي ډلي په سېلونو ګرځي

زما د کابل هغه ښایستې هغه ښاغلي نجوني

بیا به په سرو منګلو زړونه له کوګله کاږي

په شرنګا شرنګ به را رواني وي منلي نجوني

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به د سترگو تر کونجو ګوري مکار محتسب

موږ به پر نویو پاڼو نوي حسابونه لیکو

بیا به د شعر پر مځکه وکرو د مینې فصل

بیا به له سره نوي نوي غزلونه لیکو

واشنګټن ډي سي

2001- 9- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنداني خيالونه

ما ویل زه به یوه ورځ د پسرلي په سهار

چي مځکه سره او شنه وي

چي د بوډۍ په ټال کي

غزلي ناځي ترې نظمونه اوري

چي د توبې پر لغوړنو پر چاودلو شونډو

کیسه د ذکر زنګ وهلې نیمه خوا ویده وي

چي له محرابه سجدې نه راپاځي

چي شیخ د خپل قهر په اور کي سوځېدلی پروت وي

چي په جومات کي غځېدلی پروت وي

چي د نې او د خُمار سندري

چي د جانان او د نګار سندري

چي د ساقي او د خپل یار سندري

هم له شبنمه هم له ګلو خوځي

هم له نرګس هم له سنبلو خوځي

هم له اوربل هم له کاکلو خوځي

له شونډو خوځي له سرو مُلو خوځي

زه به راځم پر هغه لاره باندي

چي تا په میاشتو په کلو څارله

چي تا په اوښکو په سلګو څارله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا په دعا، تا په تعويذ، تا په فالو څارله

زه به راځم لکه د تلليو مرغکيو په څېر

د پسرلي د توتکيو په څېر

او راسره به وي د سپينو مرغلرو امېل

زه به کيسې د پردېسيو کوم

ته به کيسې د شوګيريو کوې

زه به له ګل څخه فراق ژاړمه

ته به نکلونه د اغزيو کوې

زه به دي غېږ کي نيسم

ته به مي غېږ کي نيسې

يوه شپېه به شوګيرونه هېر کو

د خيال په تاو به خزانونه هېر کو

اوښکي به هيري کو غمونه هېر کو

خو ګراني کله د زمان بندېوان

دا د عمرونو د زندان بندېوان

په زړه ظالم د شنه آسمان بندېوان

زما د خيالونو زولنې ماتوي

يا ستا د اوښکو سلسلې ماتوي

دا په زړه سخته زمانه

کله ارام ته پرېږدي

د پردېسۍ ستړي خپاره خيالونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې وسۍ زخمي زخمي خوبونه

واشنګټن ډي سي

2000- 11- 1

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عمر سودا

ځوانیمرگي ځوانۍ څه وې
سپیني ږیري مخ دي تور سه
مرور یم تر قیامته
څه کلونه دي په ګور سه

ځوانۍ چیري مي کړې ورکه
چېري ولاړې ښکلي نجوني
چي ښایستې ونې یې ګورم
رانه لیري ځغلي نجوني

خدایه نغده مي راوړې
پور ته نه یمه راغلی
پنځه ورځي مي زلمی که
ژوند مي ټوله دربخښلی

چي بیا زه یم بیا یاران وي
بیا سبزه وي بیا ګلان وي
چي بیا می وي بیا مستان وي
د شرابو رود روان وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيالې سر پر سر تشېږي

ښاخلې بند پر بند ماتېږي

ويني وار په وار تودېږي

مرګ او ژوند دواړه هېرېږي

شرنګ سي پورته له ربابه

لمبه خېژي له دريابه

شيخ توبه کي له کتابه

پرهېز مات کي له شرابه

له پايکوبه د يارانو

شپې سي اور د رقيبانو

ورځې توري د شيخانو

ژوند اغزي د غليمانو

يو د بل په سترګو پايو

زه او يار مي لاس تر غاړه

يو په بل کي سره ورك سو

په يوه هستي کي دواړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ډکېږي هم تشېږي

صُراحي او ګيلاسونه

له مستانو نسکورېږي

د سرو مُلو ډك جامونه

نازولې ساقي ګرځي

لکه څانګه د ګلونو

چي خمار مستي يې څاځي

له سرو سترګو له لاسونو

خدايه سپين وېښته مي واخله

په رګو مي کړه اورونه

بس پنځه شپې مي زلمی که

نور در ونيسه کلونه

چي توبه وي له حسابه

زه هغسي مستي غواړم

چي پرهېز وي له کتابه

زه هغه کلونه ژاړم

او که دا نه وي خالقه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اجله درنه ولاړم

ويرجينيا

2002- 3- 13

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ښایسته یې

ته لکه ستوری د آسمان پر لمن

ته لکه سترګه د سبا ښایسته یې
په آسمانونو کي تنها ښایسته یې
ته له ازله له پخوا ښایسته یې
ته د مستۍ ته د خمار په شپه کي
لکه ساقي لکه مینا ښایسته یې
لکه پانوس لکه رڼا ښایسته یې
لکه جلوه لکه برېښنا ښایسته یې
لکه شبنم لکه څلا ښایسته یې
لکه ګلاب لکه بورا ښایسته یې
لکه لاله په سره لمن کي د بېدیا ښایسته یې
لکه غزل ټوله ښکلا ټوله له رنګه ډکه
لکه خیالونه د شاعر د هري خوا ښایسته یې

ته لکه زهری پر غوړو لکه نغمه پرېوزي
له سر تر نوکه په رګو لکه لمبه کښېوزي

ته لکه شمع لګېدل دي زده دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په توره شپه کي بلبدل دي زده دي

هم سوځېدل هم سوځول دي زده دي

هم ویلول هم ویلېدل دي زده دي

لکه خیالونه الوتل دي زده دي

پردي خوبونه تښتول دي زده دي

زخمي کول کرارول دي زده دي

ته لکه زرکه له اوازه دي درې ښکلي دي

لکه شپېلۍ له مازیگره دي رمې ښکلي دي

لکه لمبه له ماښامونو دي خېمې ښکلي دي

ته لکه وړانگه له سهاره دي څپې ښکلي دي

ته لکه گل د نسترن له تا بهار ښایسته دی

لکه نسیم لکه وږمه له تا سهار ښایسته دی

لکه سپوږمۍ له تا آسمان له تا سینگار ښایسته دی

ستا له تصویره مي خوبونه ښکلي

په تصور مي دي خیالونه ښکلي

ستا له خیالونو مي نظمونه ښکلي

ستا په هستۍ مي غزلونه ښکلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو ژوندی یم ستا په نوم به غزلونه لیکم

تر څو چي یونم څو چي وینم څو چي سترگي لرم

ستا پر تصویر باندي به اوښکي کرم

ستا په خوبونو به مي شپې بیدوم

ویرجینیا

2002- 3- 13

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي شپېلۍ بنده نه کې

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

په دې دښتونو کي يوازي دا يوه نغمه ده

چي موږ ته نکل د پېړيو کوي

يوازي دغه آواز

اوس د آشنا دښتونو

د جگو جگو غرونو

زموږ د زهيرو چپاو سويو زړونو

د نړېدلو سوځېدلو خونو

د ځوانيمرگو نيمه خوا قبرونو

يوه يوه کيسه پر ژبه لري

يوازي دغه آواز

يوازي ستا د شپېلۍ مستي او آزادي نغمې

د لوړو غرونو تر کمرونو ورځي

لا د کيږدۍ تر ماښامونو ورځي

لا په دښتو کي تر اورونو ورځي

لا د زلميو مينانو تر نکلونو ورځي

لا د بلبلو چڼچڼيو تر غوږونو ورځي

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زموږ د غرونو دا ژور لاښونه

چي دا زخمي ګلونه

دا سوځېدلي او دا وچ ډاګونه

دا نیمه خوا ښارونه

دا بې صاحبه دا میرات کورونه

دا د مرګي له ساندو ډکه خونه

یوازي تا پېژني

شپانه کلونه کېږي

چي وطن رنګ د لېونتوب اخیستی

جنګونو باج له سړیتوب اخیستی

د څو قاتلو لوټمارانو ټولۍ

د بېګانه داړه مارانو غدۍ

زلمي سرونه په لمنو کي وړي

شهیدي ویني په څُمونو کي وړي

پردي تېغونه په لاسونو کي وړي

نه يې په شپو کي دي کیسې پرې ایښې

نه په کیږدیو کي لمبې پرې ایښي

نه يې پر شوندو ترانې پرې ایښې

نه يې شهباز نه يې نغمې پرې ایښې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې لنډۍ نه يې نارې پرې اېښې

ستا له شپېلۍ به هم نغمې تللې وي

ستا له نغمو به هم کيسې تللې وي

ستا له کيسو به هم مزې تللې وي

تا ته به هم سورونه نه وي پاته

ستا له آوازه به هم وينې څاڅې

ستا له سورونو به هم اوښکې پاڅې

تا ته به کله دونه شور پاته وي

ستا د نغمې به کله زور پاته وي

ستا به د وينو چېرته اور پاته وي

خو ته دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

ستا له شپېلۍ واری سم

که سبا بيا مو ګودرونه خپل سول

که مو دا غرونه دا دښتونه خپل سول

که په کېږديو کې اورونه بل سول

او بيا کيسې د اورېدلو سولې

بيا غاړګۍ د اچولو سولې

پېغلې ګودر ته د ورتللو سولې

د پايزېبونو د پاوليو شرنګولو سولې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محتسب سترګي ړندې سوې د ایستلو سولې

بیا به دا ستا په نغمو

بیا به دا ستا په آواز

دا ستا په مسته شپېلۍ

راویښوو د نیمو شپو نکلونه

له شپو به باسو شیطاني خوبونه

بیا به را یاد کو پخواني وختونه

بیا به رباب ته شهبازونه راسي

بیا به نغمو لره سورونه راسي

بیا به نڅا ته پایزېبونه راسي

بیا به محفل ته پانوسونه راسي

د ساقي لاس کي به جامونه راسي

ته به شپېلۍ ږغوې

یاغي سندري به دي

راپاڅوي د رګو وچي ویني

ژوندۍ کوي به زمولېدلي میني

راویښوي به ډکي ډکي پیني

دا شپېلۍ بنده نه کې

په دې شپېلۍ کي زه خوبونه وینم

پکښي خیالونه وینم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته خوبونه زنګوم پکښې ټالونه وينم

د نن اورونه هېرومه جنتونه وينم

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

ستا له شپېلۍ واری سم

په دې دښتونو کې يوازې دا يوه نغمه ده

چې مورږ ته نکل د پېرېو کوي

ويرجينيا

2000- 8- 12

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګي

پرون مي نابېره

پس له کلونو ستا پر لور سترګي در واوښتلې

او د عينکو شاته

يوازي ستا د خمارو سترګو کيسه پاته وه

نه له اوبو ډکي وې

نه له رمزو ډکي وې

نه له نخرو ډکي وې

پکښي مي ونه ليدل

د مستۍ ډك سره او نري رګونه

نه يې رازونه ويل

نه يې نازونه کول

نه يې باڼو پيره دار

نه يې وارونه کول

نه يې ښکارونه کول

نه يې د زړونو امېلونه پېيل

نه يې وعدې د سباوون کولې

نه يې کيسې د مستو شپو نه د پرون کولې

نه يې کاږه باڼو حملې د شواخون کولې

نه يې پر زړونو اورول نوي تازه وارونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې له سترګو تښتوله د ځوانۍ خوبونه

پرون مي نابېره

پس له کلونو ستا پر لور سترګي در واوښتلې

درته کتل مي چي ښايستې سترګي دي

هغه د ميو پيمانې سترګي دي

له بېخوبيه له مستيه تکي سرې سترګي دي

د غزلونو افسانې سترګي دي

بنګ د ځوانۍ او د مستۍ نه لري

ناز د ورېښميني ناوکۍ نه لري

تمه د عمر د نازونو د پېرۍ نه لري

او له کونجونو څخه غلي غلي

د بلي مستي غنم رنګي نازولي نجلۍ

ها د ښکلا له تارو پوه ده د اودلې نجلۍ

د غټو بورو سترګو

په ننداره پسي کرار کرار مزلونه وهي

چي خپلي شپې به يې يادېږي کنه

چي خاطرې به يې پارېږي کنه

پټي له ځان سره ژړېږي کنه

ويرجينيا

2001- 3- 17

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوگند

چي لا تر څو مي په رباب کي وي تارونه پاته

چي مي له گوتو کي شهباز خوځېږي

چي يې لا توان د شرنگولو لرم

چي لا نغمه د ږغولو لرم

او لا يو څوك د اورېدلو لرم

او لا مي پاته په نغمه کي وي وروستي سورونه

زه به رباب وهمه

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تيارو او د سکوت شيطانان

زما پرتندي سجدې ليدلای نه سي

ياغي نارې مي اېلولای نه سي

شمع په لاس به په کوڅو کي د رندانو گرځم

زه به پر کور د ميخوارانو گرځم

تشي پيالې کړنگوم

ځانته زاهد قهروم

اور د دوږخ پاروم

کور د ريا سوځوم

که نشې نه وي که مستي که شرابونه نه وي

که ساقي نه وي سپين لاسونه ډك جامونه نه وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که محفل نه وي که نڅا که پایکوبونه نه وي

یوه خماره چیغه

څه لېونۍ او څه هوښیاره چیغه

پورته کومه دا سکوت ماتوم

ژوندي قبرونه په نارو ویښوم

ځانته زاهد قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تیارو او د سکوت شیطانان

زما پر تندي سجدې لیدلای نه سي

یاغي نارې مي اېلولای نه سي

که د تور مخو زاهدانو پیره دارو سترګو

د محتسب او د قاضي دواړو مکارو سترګو

له خلوتونو راوتلو ریاکارو سترګو

په رنجو تورو دوو غدارو سترګو

له ګودرونو د پېغلانو نارې وشړلې

له پایزېبونو یې د شرنګ سلسلې وشلولې

له ماښامونو یې کیسې او لمبې وایستلې

زه به ګودر ګودر نارې وهمه

زه به پر سپینو مرغلینو اوړو

زه به پر سپینو پر ورېښمینو لېچو

د منګوټیو سلسلې یادوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به کیږدۍ ته ورځم

زه به لمبې بلوم

زه به کیسې ویښوم

ځانته زاهده قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چې د تیارو او د سکوت شیطانان

زما پر تندې سجدې لیدلای نه سي

یاغي نارې مي اېلولای نه سي

لا خو ژوندی یم لا له ستوني مي اواز راوزي

لا خو بینا یم سپین له توره بېلولای سمه

لا یوه چیغه مستانه پورته کولای سمه

لا خو په وینو کي بڅري ګډولای سمه

لا خو غزلي مستولای سمه

لا مي سینه کي ناویلي ترانې پاته دي

لا ترانو کي څو زخمي زخمې نارې پاته دي

لا له شهبازه سره غبرګي زمزمې پاته دي

لا په رګونو کي څو ځاځکي ویني سرې پاته دي

لا مي په وینو کي څو ګرمي هنګامې پاته دي

لا به زه اوس د انځورګرو په کوڅو ګرځمه

په قلاګانو په حجرو ګرځمه

د ورکي مېني به پوښتني کوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډي کتني کوم

څو سوځېدلي تصويرونه ايږدم

څو پاڼي پاڼي کتابونه اوډم

پکښي څېره د خپل جانان لټوم

له ماتو ماتو قلمونو سره

پر سپين کاغذ باندي خطونه ليکم

يوه څېره رسموم

بيا له تصويره سره لوبي کوم

ترېنه انځور جوړوم

د زړه په وينو يې خالونه ايږدم

ځانته زاهد قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تيارو او د سکوت شيطانان

زما پر تندي سجدې ليدلای نه سي

ياغي نارې مي اېلولای نه سي

ويرجينيا

2000- 12- 19

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لا اورونه بل دي

د پوهاند عبدالشکور رشاد د شعر په اقتفاء

ها چي په وينو يې لړلي دي د غرو لاښونه

چي يې لمن کي رغړېدلي دي مغرور سرونه

چي يې د توري له هيبته لړزېدل په کټ کي

د غليمانو د تورزنو جنګياليو زړونه

چي يې کيسو ته له باګرامه تر سسرامه پوري

يو په يو وښودل د شېر او د سکندر نومونه)1(

چي يې راپاڅي افسانې د اصفهان له کيسو

چي يې له ډاره رپېدله قزلباش پوځونه)2(

چي پاني پت ته يې ور وښودی ايمان د توري

چي د تاريخ سينې ته ولاړل دُراني تېغونه

چي له پاميره تر سپين غره تر خيبره پوري

پکښي ايرې سول يرغلګر او د دښمن هډونه

چي له سکندره له چنګېزه يې کړې لاري ورکي

چي د فرنګ پر زړه يې کښېښودله تور داغونه

چي سره تبۍ يې کړله مځکه د فرنګ او تزار

چي يې په غاړه کي ور وتومبل د اور لاړونه

چي سرو لښکرو پکښي زر ځله ټکري وکړې

چي خپل تاريخ ته يې سوغات يووړله ژړ مخونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي يې د کونډو، بورو، ورارو حسابونه ورك دي

چي يې د شمېر په ژبه نه راځي ناصور زخمونه

چي يې تر ننه تر سبا او تر پېړيو پوري

په ښار او کليو کي ور وکړله سره اورونه

چي دې انګړ ته د کوربه بې اجازته راځي

کوم بختور به وړي تر کوره مات ژوندي بندونه

دلته سينې دي له ازله له پولادو جوړي

دلته له ټانك سره ډغري وهي کلك سوکونه

او يوه ورځ د دې وطن په کږلېچو کي مات سول

د تزارانو په ګناه ککړ خيرن لاسونه

او يوه ورځ سو د پېړيو طلسم دړي وړي

او يوه ورځ له هسکه راغلل د بري ږغونه

ويل يې سپك سول د درانه پښتون انګړ ته چي تلل

د کبرجنو داړه مارو ناروا ټانکونه

پر مځکه جوړي زلزلې سوې د اتڼ له زوره

ميدان ته ووتل د تېرو افسانو ډولونه

ولاړې د غرو شاته نيهام سو تښتېدلی ښامار

په ميدانونو کي يې پرېښودله مات غاښونه

د کنډوالو ناره يې واورېدل په عرش کي خالق

د کونډې ناوي په نيکريزو سرو لاسو عرضونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونو سیندونو یوه بل ته پیغامونه لېږل

د شهیدانو له جنډیو اورېدل رنګونه

چا ویل بیا ګوندي سمسور سي سوځېدلي کلي

ګوندي دا شاړي مځکي بیا وسپړي سره ګلونه

بیا له سورنا او له ربابه نغمې پورته سولې

نڅا ته ووتل د نجونو او زلمو فوجونه

مبارکۍ وې یو د بل غوږ کي ویله خلکو

نن که سبا وي پردي کیږي بېګانه کمپونه

نور به ستنېږي ستړي کډي له پردیو خاورو

نور به خالي وي د پردي ملکو پردي کورونه

نور به شملې د شمله ورو چا ته ټیټې نه وي

زموږ د زلمو غیرت به نه ښتي پردي دېګونه

خپل به قاضي خپل به ملك خپل به وي مشر د قام

بیا به پر خپلو مځکو یون کوي آزاد قومونه

بیا به د زرکو په ګامونو وي رواني نجوني

بیا به سینګار وي په کوچیانو زرغونه دښتونه

بیا به د تالندي د زوره غر او سمه رېږدي

بیا به غورېږي د ترنك او ارغسان موجونه)3(

خو یو ناڅاپه سره ورغلې خوني لښکري

بل سول په ښار او په بانډو کي د نفرت اورونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چي چا ته د پېړيو دښمني وي پاته

لکه بدۍ ته پاڅېدلي وي غليم تربرونه

لمبې له کليو له ښارونو له کوڅو پورته سوې

سره سول د ورور او خور په وينو د غازي لاسونه

د خور پوړنۍ د ابا شمله يې ولوټله

له زړونو ووتل د ميني او غيرت نومونه

يا زمونږ بچي په کور کي تل دغه ناخوالي کوي

يا په پردي کور کي بدل سول زمونږ ياغي مېړونه

چي په نومونو يې سندري جوړولې نجونو

هغو غازيانو يې پر کليو اورول مرګونه

او لا تر ننه دا بدمرغه هنګامه جوړه ده

او لا تر ننه کيندل کيږي د زلمو قبرونه

لا د ابۍ په غېږ کي نه دی کرار سوی ماشوم

لا هره شپه په خوب کي ويني د قاتل برېتونه

لا يوه بل ته سره اړوي اوتري سترګي

لا يې په کور کي مېلمانه دي د مرګي يادونه

چا ورته کړي دي کيسې د هغي بري کوڅې

چي د ژوندي انسان په سر کي چا وهل مېخونه

چا ماشومانو ته ويلي دي چي تل به ويني

د افغانانو په ازل کي نوشته جنګونه

دې افسانو د کور او کلي ارامي وړې ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ماشومانو يې غلا کړي دي خواږه خوبونه

هسي نه بيا پردي راغلي وي د سيوري په څېر

له يوه بله مرور کړي د قومونو زړونه

هسي نه بيا يو څو تور مخي په جرګو ورګډ سي

هسي نه يو له بله وجنګوي لوی ښارونه

هسي نه سپکه سي شمله د باتورانو د کور

هسي نه بيا په وير اخته سي دا زوی مړي خونه

بيا خو به نه وي د قلا په مخ کي غل پيره دار

شريك خو نه دي له رقيب سره د زړه رازونه

نيکه ويل چي خپل مو خپل دي بېګانه مغول دي

هېر خو به نه وي د بابا او د نيکه پندونه

بيا په لوی لاس خو به بلا چا رابللې نه وي

هېر خو به نه وي پروني او پخواني نکلونه

چي غمازان مو مرکې کوي د ورونږو تر منځ

تر هغې ورځي به د وينو وي روان سيندونه

لا به را اوري د آسمانه څخه سره اورونه

لا به غړومبېږي ډك له اوره دوړخي توپونه

ويرجينيا

1)په هند کي د پښتنو دوو مشهورو شاهانو، شېرشاه سوري او سکندر لودي، ته اشاره ده.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)2(قزلباش)سور سري، يا د سرو خوليو خاوندان(د اېران د صفوي شاهانو پوځيان وه، چي هم يې په کندهار کي د میرویس نیکه له لاسه ماتي وخوړې، او هم يې په اصفهان کي د شاه محمود هوتك د انتقام مزه وڅکله.

)3(ترنك او ارغسان د کندهار دوه لوی سیندونه دي، چي پر غاړه ي ډېر لوی غلجي او دراني قبایل آباد دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي رانه سې پسرليه

د خوشحال خان ختټك د بهاريه قصيدې په پيروي

هی افسوس چي بيا به رانه سي بهار

نه ځولۍ ځولۍ ګلونه نه ګلزار

نه ښايسته به سي ټالونه په پېغلانو

نه ولاړ به وي زلمي كتار كتار

نه روان به وي همزولي لاس تر غاړه

نه نوروز نه ګل سرخ نه شالمار

نه به ښكلي وي دښتونه په زلميو

نه به پورته له باغونو وي چغار

نه به بيا خوشال ايستلې توره راسي

نه به باز غوندي منګل سر كي په ښكار

نه به سره تبۍ كي مځكه د مغولو

نه لښكر به د غليم كي تار په تار

نه مرغان به د رحمان پر غزل ژاړي

نه بې ګوري ځوك فالونه پر ګفتار

نه به ځوك د قناعت په اطلس وياړي

نه به ګرځي په خرقه كي شهريار

نه به كړنګ و شنو پيالو ته حميد وركي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به شونډې پکښې ویني د خپل یار

نه به اوښکې تویوي پر مسافرو

نه به فرش کې په لېمو دلبر ته لار

مهاجرې سولې ورځې شبستان ته

د تورتم لښکر نیولی د لمر ښار

نه د زرکو په نارو دي غرونه ښکلي

نه بازان خوني منګول تېره منقار

نه نارې دي د چڼچڼو د قمریو

نه شاهین پسې وتلی دی په ښکار

په ګزمو د شیطانانو سترګې ګرځي

منګي نسته پر ګودر باندې کتار

پاولې نه کوي شرنګی پر ګودرونو

پېغلې نه لري خالونه د سینګار

نه غوټۍ دي د سوما له اوبو مستې

نه لښکرې د بورا ګرځي خمار

نه وږمې ګرځي په شپو کې د ګلونو

نه شبنم له غونچو الوزي سهار

هره خوا ګرځي لښکر د صیادانو

اوس بلبل ترانې نه وایي په جار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نارنجو گل به څوك گرېوان ته يوسي

محتسب چي وي وهلی ننگرهار

څوك به وليکي خاټول ته غزلونه

د مرگي لښکر چي پروت وي پر مزار

گناه کاري سوې جنډۍ د زيارتونو

نه سخي سته نه لمن د لاله زار

جنازې دي چي را اوري پر کورونو

مستي نه لري کوڅې د کندهار

ستا په نوم چي ورانوي د وطن څلي

ربه ته يې په لعنت که گرفتار

د احمد پر مېنه مه وای زېړېدلی

مه يې مور د دې وطن وای مه يې پلار

نن يې اور د جنازو پر وطن بل کړ

هم لښکرو د غلام هم د بادار

خدايه يو زخم خو نه دی چي به جوړ سي

کال په کار دي پرهارونه وار په وار

چي به وينې په نارو وې د نکلونو

له هغو کيږديو پورته دی کوکار

چي دښتونه يې وه ښکلي په اورونو

له هغو خېمو کچکول باسي مالدار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شپانه سته نه کیږدۍ نه رمې گرځي

نه په دښت کې د لېوانو پروت دی ډار

خدایه ورکي سوې شملې د شملورو

نه سرونه سول راپاته نه دستار

له قاصده سره نسته پیغامونه

بدشگون دی سترگې سرې دي د رویبار

رباتونه نابلده راته ښکاري

قافله پر کومه ځي کرار کرار

توره شپه ده کنډوونه کږلېچونه

یا به ړوند وي یا جاهل کاروان سالار

له خزانه تر خزان پوري ژوندون دی

نه یوه لحظه سکون سته نه قرار

هره ورځ یې له دوږخ څخه راوزي

پر تندي د هري شپې لیکلی نار

هر ساعت یې قیامتې اورونه اوري

زخمي کډې باروي زړونه افگار

کور او کلي د سکروټو کروندې دي

ورور له وروره زوی له پلار څخه بېزار

لا ټولۍ د لېوني محتسب گرځي

نه پر سد یې دی پرې ایښی نه هوښیار

د مطرب له شهبازونو اوښکي اوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په سور کي يې رباب دی نه سيتار

نه په غلا نه په ښکاره يې ديدن کېږي

د جانان کوڅې نيولي دي اغيار

نه ساقي ډکي پيالې راوړي محفل ته

نه ياران دي په مستيو کي سرشار

نه د ګل په نصيب سرې شونډې د پېغلو

نه بورا سينه څيرلې ده په خار

ځه په مخه دي ګلونه پسرليه

درته نور به وي ملکونه انتظار

دا يتيمي څڼې نه غورځي اتڼ ته

دا زوی مړي تا ته نه دي د روزګار

ته د کونډو اوښکو نه يې د پوښتني

د زهيرو زړونو مه اخله آزار

جهاني د خوشحال خان له برکته

د سکروټو په قلم ليکي اشعار

ويرجينيا

2001- 1- 3

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنګلو نجلۍ)بيلي جويل)

دا په لوړو بنګلو کي د ښار اوسي

زما په شان غريب يې هيڅ نه دی ليدلی

نه يې مور کله کيسه ده ورته کړې

نه يې خيال ته داسي څوك دی ورغلی

دا نجلۍ ده نازولې د قصرونو

ورته نسته لار د پلونو د خوارانو

نن يې زړه ته ده زما مينه ورغلې

نن د بخت په ازمېينه ځم يارانو

نن يې کړې فيصله د ژوندانه ده

نن سپاري چا ته جلو د خپلي ميني

نن به زړه د چا له زړه سره پيوند کړي

تودوي د چا په وينه خپلي ميني

نن يې زړه غواړي چي ځان لره پيدا کړي

يو غښتلی په زړه کلك له غريبانو

خو له ما څخه اختيار دی ميني وړی

زه له دغي ډلي نه يمه يارانو

دا په لوړو بنګلو کي د ښار اوسي

ما د دې نړۍ هرګز نه ده ليدلې

زه د دې دنيا ته نه يم ورغلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما لا خپله طالع نه ده ازمېيلي

سترڼي سوي ده په سپينو بنگلو کي

زړه يې شين دی له هغه ژوندونه ژاړي

د غټانو له زامنو ده بېزاره

نن يې زړه د غريبانو سره غواړي

نن که نه سمه ور ورڅلای مرغلري

يوه ورځ به مي راخيژي د بخت ستوری

پرې به جوړ کمه باران د سرو او سپينو

په ټولی کي د سيالانو به مي گوري

هغه ورځ به دا زما په مينه وياړي

راسره به وي پر څنگ باندي روانه

په ورو ورو به اخلي ښکلي قدمونه

لکه زرکه لکه سروَ خرامانه

نن يې زړه غواړي چي ځان لره پيدا کړي

يو غښتلی په زړه کلك له غريبانو

خو له ما څخه اختيار دی ميني وړی

زه له دغي ډلي نه يمه يارانو

نن يې زړه ته زما مينه ورغلې

ما هم زړه په بنگلو کي دی بايللی

ور روان يمه د بخت په ازمېينه

نازولي ته مي واك دی ورسپارلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويرجينيا

1999- 5- 31

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

كسې او نكلونه

موږك شېر

د لوی ښار څخه دباندي يو دره وه

جوړه كړې يوه شيخ پكښې دېره وه

پر سجدو به خدای ته پروت و په خواستونو

ټولي شپې يې تېرولې په نفلونو

كه څو د ښار پر خلكو باندي ګران و

دی له خلكو راګوښه په غم د ځان و

دوولس مياشتي به يې تل روژې نيولې

يوه ورځ يې چا ډوډۍ نه وه ليدلې

يا په ذكر يا په فكر به مشغول و

پير پر هر چا باندي ګران ورته مقبول و

نه يې وړلې شكرانې نه خيراتونه

نه يې چا ته ورليكله تعويذونه

د دعا دپاره خلك چي ورتلله

پير به يو ګړی حضور ته وربلله

نور نه شيخ د دنيا كار لره وزګار و

نه له ښو نه يې له بدو سره كار و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ يوه موږك په حجره کي

شل او سل ځله آزار کړ په سجده کي

چي به شيخ کله ورتېيڅ سو و سجدې ته

د موږك لکۍ به ورغله و خولې ته

شيخ کرار ورڅخه وکړله پوښتنه

ما پر څه آزاروې په بخت پمنه

موږك وويله شيخه ستا قربان سم

د مرګي مخته دي سپر بلاګردان سم

د پيشو له لاسه ډېر يم کړېدلی

شوم نهر يم وږی تږی ژړ زبېښلی

د ظالمو پيشوګانو له ناتاره

يو ګړی وتلای نه سمه له غاره

ته دُعا وکه چي زه غټه پيشو سم

نور به هر ګړی ببغمه له حملو سم

شيخ دُعا وکړه موږك توره پيشو سوه

هغه دم خدای ته د شکر په سجدو سوه

سمدستي يې کړه حمله پر موږکانو

مرګ يې ګډ کړ په خپل کور کي په خپلوانو

نه يې مخ وکوت د خپلو ګاونډيانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د وروڼو، د زامنو، اکاګانو

خپله مور او پلار يې څيري په منګول کړل

مېلمانه يې خويندي وروڼه د اجل کړل

راوتلای موږکان نه سوای له غاره

سپوږ په کور کي هيڅا نه واهه له ډاره

يو څو ورځي يې پر خپل کلي مېله وه

د پيشو برېتونه غوږ منګول يې سره وه

بيا خلوت ته سو دننه ويل پيره

ستا قربان سم د خوارانو دستګيره

د ښار سپيو مي تريخ کړی خوږ ژوندون دی

ښکار له ښېري نه سم کړای وچ مي لړمون دی

راته غاپي په کورو کي پر بامونو

ګرځېدای نه سم پر جګو دېوالونو

په دُعا دي يو لوی سپی راشخه جوړ که

په دي سپيو په کوتريانو مي زړه سوړ که

شيخ پر چوف کړه پيشو ځای پر ځای خړل سو

هغه دم د پيشوګانو په تکل سو

په ځغستا به يې ايستې له کلي کوره

نه يې خړه پيشو پرېښوده نه توره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که پیشو به پیدا نه سوه د کورونو

واړه سپي به يې داړله په غاښونو

لاروي يې ډاروله په ګواښونو

ماشومان يې ځغلول تر خپلو خونو

و هر چا ته يې ښودلې خپلي داړې

څوك ترې خلاص نه وه په ناستي په ولاړي

خو څو ورځې وروسته بيا ولاړی حجرې ته

شيخ يې نه خوشي کاوه خپلي سجدې ته

ويل شيخه زه په کومه خوله ګويان سم

ستا تر پښو دې صدقه سمه قربان سم

په عذاب کړم په کوڅو کې ماشومانو

کاڼې وينم په لاسو کې د لويانو

نه کورو کې مې پرېږدي ډلې د سپيانو

نه په ښار کې پر دوکان د قصابانو

دا يو زه په ټوله ښار کې خوار و زار يم

ته وا زه دښمن د هر سړي د پلار يم

شيخه ماته دعا وکړه چې لېوه سم

کوڅې پرېږدم اوسېدونکی د ځنګله سم

شيخ پر چوف کړه سپی هغه ګړی لېوه سو

پر سجده سو او روان پر لور د غره سو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ځو ورځې یې کړې تېرې په ښکارونو

ګرځېدی پر لویو غرونو پر دښتونو

دواړې زامې به یې سرې وې تر غوړونو

په ځیرلو د اوزګړو د پسونو

انګولا یې خوب حرام کړ د کوچیانو

سرګردانه یې کړې ورځې د شپونیانو

ډار یې واچاوه د دښت پر ماشومانو

تر ګودر پورې په لار کې د پېغلانو

یوه شپه په نیمه شپه کې را روان سو

بیا د پیر دېرې ته ورغی نالان سو

ویل شیخه په دې غرونو کې پړانګان دي

د ځنګله په هغه بل سر کې زمریان دي

له هیبته یې په ښکار وتلای نه سم

له ستمه یې خپل ښکار خوړلای نه سم

ځغلوي راځخه زما کړي ښکارونه

که څه وایم راته وښیي غاښونه

ته دعا و ماته وکه چې زمری سم

هم په ځغاسته هم ځیرلو ګړندی سم

چې د چا نه وي تر ما تېره غاښونه

تر مرګې پورې ونه وینم ظلمونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به نه راځمه پیره ستا تر کوره

له لمونځونو به دي نه باسم په زوره

پیر پر چوف کړه لېوه ځای پر ځای زمری سو

انګولا ورڅخه هېره سوه غړومبی سو

شور یې ګډ کړ د ځنګله په حیواناتو

سمه، غر، ځنګل یې اور کړ د هوسیانو

چا لیدای نه سوای ټولې د ګیدړانو

په غارو کي آرام نه و د خوارانو

که به وړی و که نه و ده وژل کړل

له سهاره تر ماښامه یې داړل کړل

له ځنګله څخه کوچ وکړ چغالانو

تخم ورك سو د هوسیانو د سویانو

ګوره څرنګه دا فکر ور پیدا سو

چي د شپې روان د شیخ د کور پر خوا سو

شیخ چي ولیدی زمری، ویل یې وایه

څه مشکل یې راوستلی تر دي ځایه

اوس به چا یې پر دې سیمه کړولی

په ځنګله کي خو تر تا نسته ښاغلی

زمري وويل دا نن ځکه غړومبېږم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي يو بل موږك زمرى نه كې ډارېږم

بل مي ښكار ميندلى نه دى په ځنگله كي

گوندي ستا غوښي د زړه سوده را وكي

چي زمري كړې شيخ ته سپيني خپلي داړي

شيخ يې تو كړلې له قهره پر مخ ناړي

ويل ځغله زما له كوره څخه ورك سه

نه لېوه يې نه زمرى بيرته موږك سه

زمري وكتل و ځانته چي موږك سو

پښېمانى څه گټه نه كول هك پك سو

د خپل غار پر لور يې پورته كړل گامونه

رېږدېدله يې لكى، اوربوز، غوږونه

خو په غار كي نه ملگري نه خپلوان وه

ده وژلي وه كه ورونه كه سيالان وه

چي په شاوخوا كي پاته موږكان وه

ټول د ده د وينو تږي دښمنان وه

په هر پوست كي يې وژلي حيوانان وه

موږكان وه كه پسونه كه لېوان وه

چي د بل په مټو غټ سي يا زمري سي

په هغه گړي له قام څخه پردي سي

اول غوښي خوري د خپلو قربانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښخوي داړي په خپلو په یارانو

دا يې هېره وي چې نن ته تېرېدل سته

چې هسکېږي يوه ورځ کښته کېدل سته

چې يې عقل خدای موږك غوندي کوچنی کي

يوه ورځ پر خپل بادار باندي غورځی کي

2000- 2- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرچپه قضاوت

یو بډای په یو لوی ښار کي هستوګن و

نعمتونه یې پرېمانه وه شته من و

خدای ورکړي وه کورونه جایدادونه

له نیکونو ورته پاته وه باغونه

همېشه یې وه په کور کي مجلسونه

د رندانو د مستانو محفلونه

پرې راټول به تل ساقیان او مطربان وه

په وینا او په صفت به یې ګویان وه

همېشه یې مېلمانه پر دسترخوان وه

هم رندان، هم ملایان هم سرکاریان وه

غوړه مالو پکښي ژبي ټکولې

حاسدانو په غاښو شونډې چیچلې

یوه شپه یې کور کي نوې ننداره وه

په لکونو یې اخیستې منظره وه

د عصري هنر یو ښکلې نمونه وه

د رنګونو او خطونو تنسته وه

رابللي یې پوهان او هوښیاران وه

شاعران وه استادان، هنرمندان وه

هر یوه د منظرې صفت بیان کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې هر یوه پیدا ځانته جهان کړ

هر یوه ته ښکارېدې خپلې خبرې

مرغلرې او خوږې لکه شکرې

یو بېډای چې تر دې نورو ډېر هوښیار و

پړسېدلی خېټور په غوښو بار و

ډېر شته من و مصاحب د شهریار و

همېشه په هر مجلس کې په ګفتار و

په ښې لاس یې و ځنځیر ښکلی د زرو

په کیڼ لاس یې وې ګوتمۍ د جواهرو

په غرور سو د تابلو خوا ته ور وړاندې

تر نظر یې کړله تېره لاندې باندې

یو څو ګامه را پر شا بیا ورنژدې سو

په ستایلو په تحسین د منظرې سو

ویل څه ښکلې ښېرۍ دې څه بندر دی

څومره ښکلی ترسیم سوی په هنر دی

د بندر له څنګه وګورئ لوی ښار دی

سوداګر دې ګارګر دې کار و بار دی

څه عجب یې ترسیم کړې انسانان دي

د حیرت ګوته په غاښ هنرمندان دي

د تاریخ استاد را وړاندې سو میدان ته

د شاباس ګوته یې ونیول مېزبان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل ستا هنري ذوق دی د ستایلو

گوهر نه دی د هر چا د پېژندلو

دې تابلو کې ما ته ښکاري قلاګاني

د قدرت او عظمتونو شاهداني

پکښې پټ دي د پېړیو داستانونه

د تورزنو جنګیالیو تصویرونه

هر یوه کونج کې یې جلا ښخ دي نکلونه

هر یو نکل یې راسپړي تاریخونه

لوی ملا چي رابللی و جرګې ته

په ځیر ځیر به یې کتله منظرې ته

ده هم ورکړله تابلو ته خپله رایه

وې د لیري یو معبد وینم له ورایه

راته ښکاري یو ټولۍ د انسانانو

عبادت ته به روانه وي یارانو

بېله شکه دا نقاش خالق پرست دی

پر څښتن باندي عاشق د میني مست دی

چي یې هېر نه دی څښتن په دې تابلو کي

ور په زړه یې دی یو رنګ سلو رنګو کي

دې مجلس ته چا شاعر و رابللی

په ثنا او په صفت کي و منلی

یوه لویه قصیده یې کړه آغازه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوربه د زړه له خوښي سره سازه

وې يې څه ښکلي موجونه څه ځپې دي

په تابلو کي د رنګونو قافلې دي

سمندر دی د توپان پکښي نارې دي

د آسمان پر سينه لړي راخورې دي

له افقه د لمر وړانګي راښکاريږي

د روښاني آيندې پر لور ځليږي

دې تابلو کي تاسي وينئ سيمبولونه

ترسيم سوي نن سبا او تېر وختونه

تاريخي قلا يې نقل د پرون دی

نن توپان دی لمر نښان د سباوون دی

د ګلبوټو پر ښاخونو چي زوزان دي

د يارانو په محفل کي غمازان دي

يو نقاش هم دې محفل ته ور راغلی

يوه کونج کي چيرته ناست و اسکېرلی

کوربه ږغ په لوړ آواز کړله نقاشه!

ته هم ورکه خپل نظر تصوير تراشه!

دا خو ته يې چي تابلو به دي ستايلای

يو په يو به دي رنګونه راسپړلای

ته پوهېږې په اسرار د تصويرونو

ستا به زده وي ګونګه ژبه د رنګونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قدم قدم نقاش راغی نېژدې سو

په ځير ځير په ننداره د منظرې سو

پر څېره يې د حيرت نښه ښکاره سوه

پر شونډانو يې نرۍ مُسکا خوره سوه

وې بېشکه د لکونو منظره ده

خو افسوس چي ځړېدلې سرچپه ده

ويرجينيا

18 -12 -1999

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیخ نصرالدین

ډېر پخوا په یوه کلي کي یو ځوان و

هم غښتلی هم په عقل پهلوان و

خو هر ګوره هم بېکسه هم نېستمن و

له نصیب څخه په زړه کي ګیله من و

نصرالدینورباندي نوم ایښی خپل پلار و

نصروګی خلکو باله ځکه چي خوار و

نه یې ژمی نه یې دوبی په راحت و

له یخنیه له ګرمیه په زحمت و

زړه یې تور سو له خپل ملکه له خپل ښاره

له لویانو کشرانو سو بېزاره

ویل ځمه په سفر هر څه چي کېږي

له نصیبه له قسمته به پېښېږي

په خواری پسي یې لېځي وغړلي

په ملکونو ګرځېدی کلي په کلي

یوه ورځ پر نصروګي باندي تیاره سوه

په زیارت کي یې د شیخ پر لنګر شپه سوه

دا زیارت او دا لنګر د شیخ قادر و

په پیرانو کي منلی معتبر و

د زیارت هره ګوښه کي څو کوټې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښي ناست وه مېلمانه کيسې تودې وې

له لنګره راوتلې کاسې ډکې

مېلمنو پکښي وهلې ګولې کلکي

په لنګر کي نصروګی ورته دېره سو

په ټولی د تيارخورو کي مېلمه سو

چي کيسې د مېلمنو يې اورېدلې

د خپل هوښ په ترازو کي يې تللې

د دروغو يې سل واورېدل نکلونه

ورڅرګند سول د لنګر او پير رازونه

نصروګی هم په خلوت کي پر سجدو سو

له سهاره تر ماښامه په نفلو سو

نه خوراك ته يې و پام نه و کيسو ته

کری ورځ يې وه ورکړې و سجدو ته

په خبر چي ملنګان او دروېشان سول

په ثنا او په صفت ورته ګويان سول

شيخه کله يې راغلی له کوم ښاره

موږ دي ټول سو قرباني پر هغه لاره

نصروګي چا ته ورنه کړل جوابونه

ملنګانو پر زړه يووړله داغونه

يو مريد چي په دې نورو کي هوښيار و

د لنګر په لځو پټو خبردار و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي يې شيخ قادر ته ويل پيره

ستا قربان سم د شيخانو لويه ميره

زموږ لنګر لره راغلی مسافر دی

کری ۍ شپه پر سجده پروت دی بختور دی

له سهاره تر ماښامه کړي نفلونه

په سجدو يې ستړي کړي محرابونه

نه دا ټوله ورځ له چا سره ږغېږي

نه خبرو نه کيسو ته وزګارېږي

نيمه شپه پير د خلوت پر لور روان سو

پټ په غوږ کي نصروګي لره ګويان سو

ويل ژر دي د مطلب خبره وايه

همدا نن شپه روانېږه له دې ځايه

نصروګي ويله پيره ستا قربان سم

ستا په امر به په نيمه شپه روان سم

په خوارۍ پسي له ښاره يم وتلی

مسافر د بل وطن په زړه نتلی

خپل نصيب کړم برابر پر دغه لاره

اوس کومك غواړم له تا او له باداره

پير را وايستې يو څو پيسې دباندې

په نرمي يې نصروګي ته کړې ور وړاندې

ويل څه دغه پيسې دي هغه خر دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازوه یې ډېر غښتلی ځناور دی

نصروګي پیسې راواخیستې حیران سوګ

پر خره سپور سو د نصیب پر لور روان سو

یو څو شپې یې مزل وکړ د دښتونو

خر یې زوړ و ژر ناروغ سو له مزلونو

نیمه ورځ یې ساه شړل پروت و پر لاري

له دوو سترګو یې راتلې د اوښکو داري

تر ماښامه نصروګی بیرته تنها سو

خر یې مړ په زړه زخمي په واویلا سو

خر یې ښخ کړ یو لوی قبر یې ور جوړ کړ

کرۍ شپه یې اوښکي توی کړې زړه یې سوړ کړ

په سبا یې ورته راوړه له بازاره

یوه سره او زرغونه جنډۍ تیاره

ویل دا د غیبانه بابا زیارت دی

ما میندلی د کلونو په زحمت دی

شپه او ورځ مي ورته کړي وظیفې دي

په نفلو مي سپیني کړي ورته شپې دي

لس پنځلس ځله خوب کي دی راغلی

په خپل لاس یې ما ته خپل قبر ښودلی

دا زیارت دی د زړه ماتو رنځورانو

د نېستمنو کونډو رنډو پردېسانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيارت خبري تلې تر وطنونو

غيبانه بابا مشهور سو پر ملکونو

چا غوايي ورته راوړله چا پسونه

چا پيسې ورته راوړې چا خيراتونه

که سپاهي و که کوتوال که حکمران و

غيبانه بابا ته هر څوك ور روان و

په لږ وخت کي نصروګی شيخ نصرالدين سو

هم شته من سو هم ولي سو آس يې زين سو

اوازې يې سوې خپرې پر هيوادونو

تر نيژدې، ليرې، ورو، لويو ښارونو

دري څلور يې په نکاح کړلې عورتي

ښايستې وې لکه زرکي لکه بتي

شيخ قادر ته احوال ورکړ مريدانو

په لنګر کي تيارخورو ملنګيانو

چي يو شيخ دی پيدا سوی له شيخانو

وايي پير يم د خوارانو بې وزلانو

ښېښې لاسونه يې جوړ کړي د شلانو

بينا کړي يې دي سترګي د ړندیانو

هنګامه يې په ملکونو کي خپره ده

تر هر کونج پوري يې تللې اوازه ده

دې کيسو د شيخ قادر زړګوټی شين کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوي شيخ د ده په خونه جوړ ناورین کړ

هم یې شیخ هم یې هوښیار مرید غمگین کړ

نیمه شپه وه را روان سو آس یې زین کړ

په زیارت کي یې د شیخ وکړه پوښتنه

هغه نه مانه خلوت کي څوك دننه

خو چي نوم د شیخ قادر یې تر غوږو سو

سمدستي په خپل خلوت کي په ټوپو سو

ویل مه راځئ مجلس ته مریدانو

راز و نیاز دی په خلوت کي د پیرانو

چي یوازي په خلوت کي دوه شیخان سول

یوه بل ته یې کتل سره گویان سول

د دې نوي زیارت نکل یې بیان کړ

حقیقت یې شیخ قادر لره عیان کړ

شیخ قادر ویل پر تا دي آفرین وي

ستا پر ټولو غلیمانو دي ناورین وي

زما او ستا حقیقت څکه نن پنهان دی

چي په دواړو مو ملگری یو شیطان دی

چي پر خره باندې بیرغ دی درولی

د شیطان دي لاس تر شا دی اړولی

ښه یې وساته بچیه دا نسلي دی

پلار یې زما څخه جوړ کړی پیر ولي دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیکه سر یې لا ښخ دی په بل ښار کي

زر درویښه یې پراته ورته په لار کي

د هر چا د زړه حاجت په روا کېږي

رسینده دی د هر چا په داد رسېږي

زرغونې او سرې جنډې باندې رپېږي

د کلونو رنځوران پکښې رغېږي

په رمو ورته را درومي دروړونه

ساده ګان یې پر زیارت کړي طوافونه

د پښتون قام دی کهول د جاهلانو

پکښې تل ګرځي فوجونه د پیرانو

کچکول نه پرېږدي خالي د ملنګانو

لېونی په دې وطن کي قلندر دی

د هر ټګ او د ټګمار یو تود لنګر دی

چي هر څوك سي باوله خیرني څوني

وربخښي خلك پیسې خوندي او لوني

پرون ډم ورته راغلی نن آغا دی

هم سید دی هم بزرګ دی هم ملا دی

چي اوړده ږیره یې پرېښوده پېشوا دی

هر یو سترګی د ړندو د ښار پاچا دی

که پر دې دنیا دي خوښ وي جنتونه

ښایستې حوري غلمان او شرابونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو څو ورځي درته بویه خلوتونه

جوړوه په لویه لار کي زیارتونه

په میراث پرېږده ټبر ته لنګرونه

پاچهي کوه نسلونه پر نسلونه

واشنګټن

2000- 4- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهار کړي اوښان

سره غرمه سوځنده لمر و سور بیابان

کمکۍ اوښه وه په پای کي د کاروان

درونډ يې بار ورباندي ايښی د سامان و

غوټه کړی يې په مور پسي پېزوان و

چي هر ځو يې پی کوله رباتونه

نه مزلونه خلاصېدله نه دښتونه

په ژړا ژړا يې ږغ کړل خپلي مور ته

خدايه څه مهال به ورسېږو کور ته

راته نه ښکاري دا لار د ختمېدلو

توان مي نسته په وجود کي د ځغستلو

لږ په ورو اخله قدم ګړندۍ موري

تر سږمو مي وزي نته پوري ووري

دومره ولي په تلوار اخلې ګامونه

يو په يو مي ټول خوږېږي اندامونه

مور يې شنه د ژړا ولاړه ويل لوري

زما په پزه کي نتکۍ ده بختوري

په بل اوښ پوري مهار مي دی تړلی

د هغه مهار بل اوښ ته غځېدلی

لا په مخ کي لس يوولس نور اوښان دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګړندي په دې دښتونو کې روان دي

زموږ په مخ کې يو لوی اوښ دی زورور دی

نازولی د بادار دی زموږ افسر دی

د هغه مهار په لاس کې د انسان دی

د بادار له ساروانانو يو ساروان دی

ځي په امر د بادار او د لويانو

هغه نه ګوري خاطر د حيوانانو

زه پخپله يمه ستړې له مزلونو

زګېروی اورمه د خپلو اندامونو

په کلونو دې دښتو کې يم روانه

ستا په شان مې واک پردی دی له خپل ځانه

بند پر بند مې ټول وجود راته ژړېږي

هر هډوکی مې جلا جلا خوږېږي

له ناکامه وړم بارونه پر دې لاري

انسانان مې هره ورځ ګامونه ښاري

هره ورځ که سو را پام د ساروانانو

سمدستي مې خرڅوي پر قصابانو

وېشل کېږي به مې غوښې پر کورونو

د پښتيو، د لاسونو، د ورنونو

هغه لوی بختور اوښ چې نن غړومبېږي

يوه ورځ د ده نوبت هم رارسېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی به هم سي د قصاب تر چړې لاندې

یو بل اوښ به سي افسر تر نورو وړاندې

له ازله مو نصیب راغلی خوار دی

چې لوېدلی مو د بل په لاس مهار دی

ویرجینیا

2000- 19- 8

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابلیس پندونه

یو کیسه مي اورېدلې ده یارانو

د ابلیس د اولادونو شیطانانو

یوه ورځ ابلیس راټول کړل اولادونه

د چا سل وه د چا زر کاله عمرونه

ترې یې وپوښتې کیسې د عملونو

د خاورین بنده د کړو ګناهونو

څه تخمونه د فساد مو دي شیندلي

څه بدۍ مو دي په مځکه کي کرلي

مشر زوی چي یې په عمر زر کلن و

مخ یې تور په ونه جګ په اوږو پلن و

سمدستي سو د خپل پلار مخ ته ور ودراندي

شیطاني پاڼي یې کړلې لاندي باندي

ویل پلاره یوه ډله ماشومان وه

په خوښۍ د مدرسې پر لور روان وه

ما یې لاره کړه بدله و بازار ته

له مکتبه مي رهي کړله قمار ته

تله جومات ته بله ډله د زلمیانو

ما روان کړله پر لار د فسادیانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل او څو پرهېزګاران مي شرابيان کړل

له خلوته مي پر بده لار روان کړل

ابليس ورکړله پر مخ څپېړه کلکه

ويل يې چپ سه بېخبره بې درکه

لا اوس هم نه يې تر ځايه رسېدلی

ته وا نه يې له ابليس څخه زوولی

تا ته اوس هم شرابونه قمارونه

لا ښکارېږي جنايت او فسادونه

هی افسوس چي پر تا تېر سول زر کلونه

له خپل پلاره دي وانه خيستل پندونه

دوهم زوی سو را دمخه ويل پلاره

کښېنستلی پر ځای نه يمه بېکاره

پرې به نه ږدمه چي يو سړی پر لار وي

چي ژوندی يم همېشه به مي دا کار وي

ډلي ډلي مي له لاري دي ايستلي

څوک مي غلا څوک مي زنا ته هڅولي

سل مي ښځي له مېړونو جلا کړي

نېکمرغيو ته مي ساندي دي وروړي

يو په بل مي انسانان دي قتل کړي

بې ګناه مي په ناحقه تور نيولي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابليس وواهه پر مخ باندي په زوره

ويل كشكي ته پيدا نه واى له موره

ته لا اوس هم خبر نه يې فساد څه دى

د نېكيو او بديو بنياد څه دى

چي انسان خداى له ازله پيدا كړى

په خمير كي يې فساد دى ور اخښلى

پر دنيا چي خداى كرلي دي قومونه

د انسان په وينه ګډ دي فسادونه

كه پر مځكه شيطانان وي او كه نه وي

كه دامونه د شيطان وي او كه نه وي

انسانان به وي اخته په بدو چارو

دا دنيا به مالامال وي له بدلارو

خبردار چي نوم د قتل څوك ياد نه كړي

په نامه د قاتلانو زړه ښاد نه كړي

ما د قتل نوم دنيا ته دى راوړى

ما د ورور په چاړه ورور دى حلال كړى

ما هابيل دى په قابيل باندي وژلى

ما د خون او قتل تخم دى كرلى

چي پر مځكه انسانان وي دا به كېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تېغونو به سرې ويني راڅڅېږي

هغه زوی چې يې تر ټولو کشری و

هم خوارځواکی هم په ونه ټيټ گردی و

خو په کور کې د شيطان لکه زمری و

هم په عقل هم په ژبه گړندی و

ويل پلاره ما ټول کال زحمت ايستلی

شپه او ورځ مې په خوارۍ دی ځان وژلی

کښېنستلی کرار نه يم له چالونو

يو گړی نه يم بېغمه له دامونو

هلته ليري يوه ښار کې حکمران و

هم هوښيار و هم عادل پر خلکو گران و

پر وطن يې جوړه کړې کراري وه

شپه او ورځ يې په کورونو کې ښادي وه

ما راپورته يو نا اهله کړ د ښاره

د قدرت مې ورته جوړه کړله لاره

اوس په ښار کې دا نا اهله حکمران دی

يو ناپوه دی په گونگۍ ژبه گويان دی

په وطن کې عدالت نسته ستم دی

خوښي نسته واويلا ده تور ماتم دی

نه مېلې سته نه سازونه نه جشنونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه زلمي او پېغلې ګډ کوي رقصونه

نه هوسيو غوندي ښکلي نجوني غورځي

نه خندا د چا پر شونډو باندي ګرځي

چي هوښيار دي نن سبا ورنه کوچېږي

د حاکم له لاسه مېنه سپېره کېږي

له خوښيه ابليس وکړله چيغاره

اخ تر خوله دي سم قربان زويه هوښياره

زوی دا ستا په شاني ښايي ابليس پلار ته

شرمنده دي مشران وي ستا کردار ته

چي نا اهله په وطن کي پر قدرت وي

تباهي به يې ليکلې په قسمت وي

اوس پخپله يو د بل په لاس قتلېږي

اوس پخپله د انصاف تله ورکېږي

نه تميز د ښو او بدو به اوس کېږي

نه په شرم نه ګناه به څوک پوهېږي

نه به لاس د چا ګرېوان ته ور رسېږي

نه ظالم به له مظلوم څخه بېلېږي

نه په داد به څوک رسېږي د خوارانو

نه به اوري څوک فرياد د مظلومانو

قاتلان به ګرځي سرې سترګي په ښار کي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېگناه به قصاصېږي په بازار کي

چي د چا په سر کي سترګي د ليدو وي

ورته مخ به د ناورين او جنازو وي

د چا عقل چي انسان غوندي پر لار وي

يا په دار لکه منصور يا به سنګسار وي

چي نا اهله واکداران چيري پيدا سي

د تيارو سي ورته مخ د ورځو شا سي

که مو نه سرېږي زړه په انسانانو

که تباه غواړئ نړۍ د بندګانو

که اورونه ابدي غواړئ بچيانو

که دوږخ مو وي مطلب د دې خاکيانو

که تل غواړئ پاچهي د شيطانانو

واك ضرور دی د نااهلو حاکمانو

ويرجينيا

1999- 4- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصیل میراث

یوه ورځ کاروان روان و په دښتو کي

په اغزو کي د اهاړ په سرو غرمو کي

له توند باده سره دوړي بادېدلې

زنګولې په قافله کي شرنګېدلې

خولې او پزي وې پېچلي ساروانانو

لاري ورکي وې په دوړو کي له سپیانو

غرغړې به کړې په دوړو کي اوښانو

هم رمباړي به سوې پورته له جونګیانو

په دې ترخ کي یو جونګی پلار ته نیژدې سو

ترې یې وکړله پوښتنه په ګیلې سو

ویل پلاره زما په زړه کي ده پوښتنه

اندېښنه مي دا څو ورځي خوري دننه

ستا په مخ کي زه بل اوښ ګورم روان دی

نازولی د صاحب او د ساروان دی

ساروان تل کوي خبري د ماریانو

ماري اوښ وايي اصیل دی د اوښانو

زه چي ګورم اصیل نه رامعلومېږي

خوراك ډېر کوي له بار څخه بېرېږي

چي تر بار لاندي یې لړ اوړې درنې سي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم غړومبېږي هم يې پورته غرغړې سي

د ماريانو وي اکثر بدرنگي غاړي

لا په لار کي بېهوده وهي رمباړي

پر هر ځای چي اغزي ويني پر حمله کي

هر گړی به غاړه شپږ گزه اوږده کي

هم په ونه تر ده جگ هم زورور يې

هم په ځغاسته کي چابك يې هم زړه ور يې

هم درانه درباندي بار وي تل بارونه

هم دښتونو کي اوږده وهې مزلونه

نه تمامه ورځ په غم کي د خورا ك يې

نه کمزوری يې تر هر يوه چالاك يې

ماري ځرنگه اصيل وي په کتار کي

ځوك به وي چي په دې سُر مي خبردار کي

پلار يې غاړه کړه اوږده بيا يې کږه کړه

ورته لنډه يې د ژوند اوږده کيسه کړه

ويل دا قانون دا زر کاله جاري دی

د هر اوښ لکۍ چي وتړې ماري دی

له ماري اوښه هر اوښ چي پيدا کېږي

د ماريانو په کتار کي حسابېږي

چي پيدا سو له ماري هغه دي ښه خوري

د کاروان مخ کي روان کمه دي نه خوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم اصيل هم نازولی د اوښانو

هم منلی د ساروان هم صاحبانو

خو چي زموږ په ځېر نه اصل نه ماري وي

نه په مخکي يې ساروان رهي کاري وي

هم به ځي تر قصابانو هم باري وي

په قسمت يې رسېدلې تل خواري وي

تل يې نته وي په پزه درد په ځان کي

د ماريانو تر شا درومي په کاروان کي

کله کله ساروان ورکړي ګوزارونه

له وهلو يې خوږېږي اندامونه

تل حساب وي د کم اصلو په حساب کي

نوم يې نه وي د ماريانو په کتاب کي

چي خبري د کاروان سي يا د بار سي

زموږ په ډله کي يې لس اوښه په کار سي

او چي وخت يې د خوراك او د اغزو سي

هلته هر څه پر ماري باندي پېرزو سي

2001- 9- 16

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرگ او باز

یوه ملك کي هستوگن چېرته لوی خان و

خان لا څه چي په تربرونو کي سلطان و

په سلگونو یې جوړ کړي وه باغونه

بهېدل یې په شنو مځکو کي سیندونه

ډېر شوقي و د ښکارونو د بازانو

په بازانو کي پاچا و د سیالانو

ډلي ډلي یې درلودې د مرغانو

د کوترو د سیسیو د چرگانو

یوه ورځ د چرگ او باز سره جرگه سوه

د جرگې خبر کرار کرار ترخه سوه

کلنگي چرگ ته باز وویل مغروره

کبرجنه بې وفا یې لکه توره

له سهاره تر ماښامه په نس موړ یې

پر بامونو باندي گرځې په زړه سوړ یې

کرې ورځ درته رسېږي نعمتونه

د جوارو درته ډك دي گودامونه

نه مي وړی یوه ورځ یې ته لیدلی

نه په کار پسي بادار یې استولی

نه له تا کوي څوك تمه د کارونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وزر لري د لويو پروازونو

ورځ دي تېره په خوښۍ سي په سيلونو

د مستيه باسي زور تر آذانونو

خو چي كله نوكر ځغلي چرګان نيسي

دوی دوې خپلي كړي دوې پور كړي دوې رانيسي

كه كمكي دي كه لويان دي په نارو سي

څوك په منډو سي څوك پورته پر بامو سي

ته هم ګډ سې په ټولۍ كي د چرګانو

خلاصوې يې په ځغستا له انسانانو

زه چي باز يم خدای راكړي شهپرونه

تر ياغي وزر مي لاندي دي لوی غرونه

د آسمان پر لور كومه پروازونه

كښته وينم سمندر خوني موجونه

له هيبته مي پر مځكه مرغان ورك سي

په سينه كي د آسمان تيت او پرك سي

له مشوكي له منګولي مي لړزېږي

د سرو سترګو له هيبته مي بېرېږي

زه راوړم له هسكو غرو څخه ښكارونه

زما له وهمه په هوا كي چوي زړونه

خو چي كله مي بادار و بولي ځانته

له آسمانه يې رالوېږمه ګرېوان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يا يې کښېنم پر اوړو يا پر لاسونو

منتظر د اشارو يم د امرونو

کلنګي چرګ ويل غوږ ونيسه بازه

زه او ته دواړه مرغان دواړه همرازه

ستا خبري د شهپر مي اورېدلي

د تېره منګول کيسې مي دي منلي

مګر تا کله پوخ کړی باز ليدلی

تا کباب دی د بازانو اورېدلی

کله باز دی چا خوراك لره وژلی

تا ليدلی دی په سيخ چېرته پېيلی

زما په مخ کي زما چرګوړي حلالېږي

زه يې وينم زما همزولي کبابېږي

چي د خان په کور کي ږغ د مېلمستيا سي

د چرګانو په کور ګډه واويلا سي

هر يو چرګ خپله چاره ويني اوبو کي

د سينې ورنونو غوښې په دېګو کي

د جوار چي موږ ته ډك لري لاسونه

زموږ پر غوښو هره شپه باسي تېغونه

او چي تا کړې د شهپر لاپې آغازي

نو در واخله دا يو څو خبري سازي

ته ښاغلی يې په کور کي د خانانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په ښکار وزې د خپلو همنوعانو

ځان پاچا ګڼې په کور کي د مرغانو

خو په لاس کي يې غلام د انسانانو

تر هغو به يې خانانو ته منلى

چي د ښکار له زوره نه يې لا لوېدلى

چي تېره دي وي منګول تېز دي شهپر وي

په آسمان او سمندر کي دي لاس بر وي

يوه ورځ چي دي منګول کي ختم زور سي

په هغه ورځ به دي ژوند درته پېغور سي

يو کم اصل درته وايي بل بد ذاته

د ناز کور به دي سي بل ظالم ته پاته

چي تر تا په زړه کي سخت او ګړندى وي

په نيولو او ښيرلو کي زمرى وي

لټوي چي غر او سمه لاندي باندي

په منګول ښيري نسونه وروسته وړاندي

ستا په شان به هغه هم اخته په ښکار وي

نازولى به د مير او د بادار وي

ته به هېر يې د بادار د نوکرانو

مسخره به يې د ډلي د چرګانو

ويرجينيا

2000- 8- 18

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیشو توبه

ډېر پخوا وه په کلا کې یوه خونه

پکښې جوړ وه ګدامونه انبارونه

هم د وریجو هم جوارو پرېماني وه

هم شکري هم غنم وه جوالونه

موږکانو جوړه کړې ورته لار وه

په دې خونه کې یې کړي وه غارونه

چې پیشو به راښکاره سوه دوی به ورك سول

له غارونو به یې نه راتلل ږغونه

یو ځو ورځې پیشو پاته سوه دننه

هره ورځ به یې څارل د دوی کارونه

ګوندي نن یا سبا وږي سي راووزي

موږکان په وجود خوار وږي نسونه

ورځ به خواره وي د دوی زما به مېله وي

د هفتو میاشتو به واخلم کساتونه

په لکیو په برېتو به یې کړم لوبې

په پنجو به یې څیرم نازك پوستونه

نازوې به مې بادار او بي بي دواړه

د موږك غریب څوك اوري فریادونه

یوه ورځ د یوه غار په خوله کې ناست و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو موږك اوږده برېتونه بوڅ غوږونه

د پيشو چي ورته پام سو پر سجده سوه

څو يې پرله پسې وكړله نفلونه

لاس يې پورته كړ و خداى ته په دعا سوه

ويل ته مي را معاف كړې ګناهونه

ما وژلي بې آزاره موږكان دي

په دنيا كي مي ډېر وكړل آزارونه

څه عاجز څه ښكلي ښكلي بندګان دي

بې ګناه مي ولي وكړله خونونه

دا توبه مي كړې قبوله لويه خدايه

ما ته مه كړې را نصيب ستا عذابونه

موږك واورېده توبه د پيشو جاني

استغفار او ډول ډول قسمونه

د پيشو ژړا يې وليده په سترګو

چي كول يې د قبلې پر لور خواستونه

وروسته ورو سوه د موږك خوا ته روانه

ويل واوره ما خوړلي سوګندونه

باقي ژوند به مي طاعت او عبادت كړم

په پرهېز به تېروم پاته كلونه

كه چا غوښي په خيرات كي راكړې خورم يې

نور پر ما باندي حرام ژوندي ښكارونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور له غار څخه راووزه موږك جانه

د كندو په مخ كي جوړ كړه اتڼونه

مبارك دي د كندو غوړي مېلې سه

ځه خوښي كوه نڅا كوه رقصونه

پر دنيا درته څوك څه ويلاى نه سي

دې جهان كي ځانته جوړ كه جنتونه

موږك واورېدې خوږې خوږې خبري

نه يې پښې په حركت سوې نه لاسونه

د پیشو د نصیحت اثر ونه سو

و موږك ته يې معلوم زاړه مكرونه

نور پیشو سوله له غاره څخه لیري

ویل گوره زه پر شا اخلم گامونه

كه له دې تر هغه غاره پوري ولاړ سې

در كومه تا ته لوى لوى انعامونه

يو به در كم د كندو اختيار په لاس كي

بل درښيمه د وريجو گودامونه

د غوړيو ذخيرې ته به دي بوزم

تر قيامته به در غوړ كمه برېتونه

تر خپل غار پوري به دونه بوره یوسې

چي بسيا دي اولادونه سي نسلونه

د موږك تر خولې اوبه راتوپېدلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصور ته يې راتلل ټول نعمتونه

مګر تېره يې پيشو کړه له نظره

ژړي سترګي سپين تېره تېره غاښونه

ويل ما لره د غار قناعت بس دی

خدای دي تا ته کړي په برخه جنتونه

فاصله ده ډېره کمه انعام زيات دی

په دې کار کي راته ښکاري حکمتونه

هسي نه چي زه له غار څخه در ووزم

ته مي ښخ کې په سينه تېره نوکونه

دښمني مو پخوانۍ ده زر کلنه

زما نيکونو ازمېيلي ستا نيکونه

ستا نيکونو داسي ډيري توبې وکښې

داسي ډېر يې ننګولي محرابونه

داسي ډيري توبې ماتي سوې نيمګړي

نيمه خوا سوله قولونه پرهېزونه

خو ګناه نه د توبې نه د سجدې ده

ستا په خټه کي اخښلي دي ظلمونه

2000- 3- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنگ پر پوستين دی

يوه ورځ ملا په خپل کور کي بيده و

په خوږو خوبونو مست لکه مينده و

سپيني غوښي يې خوړلي تر سږمو وې

ښورواګاني يې څټلي د کاسو وې

خورهار يې رسېدی تر ګاونډيانو

حرام کړی يې و خوب د ماشومانو

چي پر اړخ به راواړاوه مېرمني

بيا به ستوني ستغ سو لاندي تر بړستني

تر پخوا به يې په لوړ اواز خورکی سو

لا په منځ کي به زګېروی کله شپېلکی سو

له ناکامه به يې ښځه په ژړا سوه

خپل مېړه يې خواږه خوب لره بلا سوه

نيمه شپه يې د کور مخي ته غوغا سوه

څه سږي وه څه د سپيو هم غپا سوه

وار په وار پورته کېدله آوازونه

د ملا مېرمني ونيول غوږونه

پنځه شپږ ځله يې خپل مېړه ټېله کړ

بيا يې کش يو ځل تر لاس بيا تر سږمه کړ

ويل کښېنه د کور مخي ته جنجال دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم د سپيو هم سرِيو غالمغال دی

زموږ کوځې ته به حتماً وي غله راغلي

يا به څوك وي چا وهلي يا وژلي

ملا غاړي کړې تازه يو څه حيران سو

پر اوږو يې کړ پوستين پسي روان سو

په کوځه کي ځراغ نه و توره شپه وه

شپه د ژمي هم سړه وه هم تياره وه

څو کسان وه په کوځه کي يې دعوه وه

يو له بله يې وهلي وه جګړه وه

ملاجان ته پته نه وه چي د چا سي

چي د کوم يوه دښمن د چا پر خوا سي

يو او بل ته په خبرو په کيسو سو

په تياره کي د جګړې په خلاصېدو سو

چي ملا کړ ځان تيار د جګړې لور ته

چا پوستين کړ له اوږو ورڅخه پورته

چي هر څه يې شاوخوا پسي نارې کړې

چي يې جوړې سوې سوې غلبلې کړې

مځکه چاك سوه پکښې ورك د ده پوستين سو

د ملا مسکين پر کور باندي ناورين سو

خلك ستړي جګړه خلاصه کراري سوه

په تياره کوځه کي بيرته خاموشي سوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي مېرمني يې آغازي کړې پوښتني

د ملا تر زړه وتلې د غم ستني

ويل مه کوه پوښتنه د وګړو

زما پر خوار پوستين جګړه وه د زوی مړو

چي پوستين له منځه ووتی جنګ سوړ سو

بدي ولاړه هر سړی له جنګه موړ سو

په پردي جنګ کي بايللی مي پوستين دی

پر لړمون مي چړې ګرځي زړه مي شين دی

چي ناحقه پردي جنګ ته ورګډېږي

خپل پوستين به يې د غلو په لاس کي لوېږي

له ملا څخه خوابدې سوه عورته

اوس ګيله وکړي له غلو که له قسمته

ويرجينيا

2002- 3- 13

د آفتونو مور

څو چرسيان سره راټول وه هر يو سر و په کيسو

په دا منځ کي يوه ږغ کړه کور دي وران سي د شلومبو

که زه هره ورځ پاچا سوم زه به منع کړم شلومبې

لوی دښمن به تر دې نه وي په دنيا کي د نشې

هغه بل باندي را ږغ کړل چي شلومبې له کومه کيږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د سر دښمن مستې دي چي شلومبې ځيني جوړېږي

له مستو که مو خالي کړل په دنيا کي وطنونه

نو به سر پر سر نشې وي پوچوو به چلمونه

ها دريم چرسي را ږغ کړه ويل ټول نشه ښکارېږئ

له مستو او له غړکي او شلومبو څخه بېرېږئ

که شيدي پر دنيا نه وي نه مستې نه به شلومبې وي

نه غړکه به څوك شاربي نه دښمن به د نشې وي

علت ما درته پيدا کړ فکر وکړئ هوښيارانو

د شيدو چاره په کار ده که نشه نه ياست يارانو

د مجلس په يوه کونج کي بل چرسي و غزېدلی

دې کيسې ته يې تر پايه غوږ نيولی چرت وهلی

ويل اوس راته معلوم سواست چي نشه ياست بې عقلانو

دا څه ګډې وډې واياست بې خبرو سودايانو

نه شيدې دي نه مستې دي را رواني له آسمانه

نه وياله له شلومبو ډکه چا ليدلې ده روانه

له غړکي به خلاص نه سئ پر دنيا چي ژوندی غوا ده

دا د هري بدۍ سر دی دغه زموږ په ځان بلا ده

2001- 1- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خلکو خولې نه تړلې کیږي

یو سړی و خپله ښځه ورسره وه

دی پیاده ښځه پر خره باندي سپره وه

د مېړه او د مېرمني مرکه وه

څه غیبت و څه صفت کیسه توده وه

څه له یونو څه له خواښي په ګیله وه

څه یې نوري کیسې کړې لاره اوږده وه

پر سړي باندي مېرمن وه ډېره ګرانه

یوه ورځ یې سترګی نه سو له بیانه

چیرته ناسته وه ټولۍ د بېکارانو

مسافر ته یې سو پام د ظالمانو

ویل ګورئ دا بې شرمه بې غیرته

دی پیاده ځي پر خره ناسته ده عورته

دا وطن به له بې ننګو خرابېږي

نه له خلګو نه له قوم څخه شرمېږي

نه معلوم دی ورته قدر د مېړونو

نه بېرېږي د عالم له پېغورونو

د مېړه مقام کتاب دی ذکر کړی

خدای پخپله په قران کي پېژندلی

کموي د مړو قدر بې ننګان دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بې قومه دا بې پلاره ناکسان دي

سړي واوريدې د ډلي سپکي سپوري

لا تر غوږ يې سوې يو څو خبري نوري

ويل ښځې ته پياده سه زه سپرېږم

د دې خلگو له پېغور څخه بېريږم

چي له کلي څخه ووتو دباندي

زه پياده ځم ته سپره له ما د وړاندي

چي پياده ښځه روانه سړی سپور سو

په يوه گړي کي جوړ ورته پېغور سو

ويل وگورئ ظالم چي پر خره سپور دی

په مزلو يې ښځه مړه کړه مخ يې تور دی

جگه ونه سور يې مخ دی اوږې پلني

په مړانه کي کمزوری تر مېرمني

مور او پلار دا خېټور دی نازولی

په خواري يې د لمر مخ نه دی ليدلی

دا له خدايه نه شرمېږی ظالمان دي

په بيابان کي گيدړان د کور زمريان دي

چي په کور کي وي لوی سوي نازولي

دوی سپاره ښځې پياده ورسره ځغلي

همېشه د بل په لاس په نس ماړه دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د جنګ دي نه د ننګ تيار خواره دي

چي سرې خبري واوريدې حيران سو

سمدستي له خره راکښته سو روان سو

خر دمخه دوی تر شا وهل مزلونه

ويل ګوندي اوس به کم سی پېغورونه

لا يې شل قدمه نه وه اخيستلي

لا د کلی منځ ته نه وه رسېدلي

چي تر غوږ يې سول د خلګو آوازونه

د هلکانو د لويانو ريشخندونه

دا سړی او ښځه دواړه لېونيان دي

خر دمخه دوی پياده پسي روان دي

که پر ښخو يې دی دا اوږد مزل وهلی

نو يې خر د څه دپاره رانيولی

په خندا يوه را ږغ کړله ځوانانو

له عالمه بې خبره هلکانو

دغه خر يې هم ملګری هم رهبر دی

په دښتو کې لار ښوونکی د سفر دی

دوی له خره سره روان ورسره مله دي

که دا خر ورسره نه وي دوی ړانده دي

هم مېړه هم يې مېرمن پر دې سلا سول

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ناکام ځخه سپاره د خره پر شا سول

بیا له سره یې شروع خپلي کیسې کړې

ور په زړه یې تېري تېري خاطرې کړې

ور په یاد یې کړل د خلګو ریشخندونه

پر هر مورړ باندی ښکنځل او پېغورونه

چي ناڅاپه یوې ډلي د ځوانانو

له عالمه بې خبره بې کارانو

ویل وګورئ دا څونه ظالمان دي

پر یوه خره سپاره دوه تنه لویان دي

نه زړه سوی لري دا خلګ نه زورېږي

نه له خدای نه له عذاب ځخه بېرېږي

نه یې شرم له مخلوقه د دنیا سته

نه په زړه کي یې څه ویره د عقبی سته

که هر څو یې ځان له مورړ ځخه پردی دی

که حیوان دی ژبه نه لری ګونګی دی

خو د خدای له قهره هم بېره په کار ده

یوه ورځ د ټولو خلګو ګور ته لار ده

پر حیوان باندي چا ایښی دومره بار دی

خدای ته وګورئ یو څه انصاف په کار دی

په قیامت به را ژوندی دغه حیوان سي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي به د خاوند پر لور روان سي

دی به ځغلي خر به جګ ورباندي سپور وي

په اوړو به ساه شړی مخ به يې تور وي

له مېږه له ښځې ورکه سوله لاره

هم له خره هم سفره سوه بېزاره

مېږه بيا پر پښو روان ښځه سپره سوه

بيا له سره هغه نوې ننداره سوه

دروازی د ښار بندېږي په قلفونو

څوك ترڅلای نه سي خولې د عالمونو

ويرجينيا

15/3/2002

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيطاني دعا

دوه ياران سره ملګري وه کلونه

يو يې ژوند يو دسترخوان و يوه خونه

يو يې ټينګ پر عبادت مسلماني و

تل پر وخت به يې کول پنځه لمونځونه

د کال ښې ورځې به تل روژه په خوله و

کله کله يې د شپې کول نفلونه

د پيرانو د شيخانو اخلاص مند و

په هر ښار کي ور معلوم وه زيارتونه

يوه ورځ سهار وختي لاس په دُعا و

لوی څښتن ته يې زاریـ کړلې خواستونه

ويل خدايه ګناهونه مي مهاف کې

ما ته را مه کړې په برخه دوږخونه

دروازې دي د کرم کړه راته خلاصي

دښمنانو ته نصيب کړه دوږخونه

په طاعت مي سپيني کړي درته شپې دي

شپه په ورځ درته کوم عبادتونه

دې وطن کي دلته داسي بندګان دي

چي يې خوښ دي د لمانځه پر وخت خوبونه

نه زما چيغي نه آذان د ملا اوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا پر نوم باندي کاڼه کي دوه غوږونه

په بستر کي يې اوږدې پښې غځولي

دوی به هم د جنت غواړي نعمتونه

پر ځای پروت کړ سر راپورته ویل خوار سې

له خپل خدایه درته غواړه جنتونه

څه مېلې کوه د حورو په لښکر کي

دربخښلي مي قصرونه کوثرونه

شل جنته او زر حوري دي نصیب سه

خدای ته ولي کوې زموږ شیطانتونه

ویرجینیا

2001- 8- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تړلی خورجين

يوه ورځ صحرايي ګرځېدی په ښار کي

کری ورځ يې تېره کړې وه بازار کي

چي څه شيان يې په بازار کي رانيوله

سمدستي يې په خورجين کي قلفوله

تر ماښامه يې ځان ستړی په سودا کړ

دروند خورجين ډك له مالونو يې په شا کړ

ستړی سوی کری ورځ و په مزلونو

په ملا کړوپ سو بوج يې زيات و د مالونو

د بازار له شورماشوره چي ګوښه سو

په اوږو يې سا شړل يو ځای دمه سو

ستړی ځان يې هغه دم خوله خوله سو

صحرايي په خرهاري سو بيده سو

غل ظالم تمامه ورځ په ده پسې و

چي هر ځای و صحرايي دی به هورې و

په کراره يې ترې پورته کړل مالونه

صحرايي ته يې ور پرېښوول خوبونه

نيمه شپه وه چي راويښ سو له خوبونو

ويې نه ليدی خورجين ډك له مالونو

په خواريو چي ګټلي يې پيسې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تنهاکي يې لاسونه غبرگي پښې وې

هر څه تللي وه د ده په خوله ايرې وې

ورته پاته د غم پېټي اندېښنې وې

په ژړا سو په نارو سو په بغارو

چوکيدار يې هم خبر سو په چيغارو

يو ناڅاپه ور نه هېر سول ټول غمونه

په خورجين کي يې په ياد سول دوه قلفونه

چي يې وليدې کيلۍ او خپل جېبونه

په خندا يې سره ټك وهل لاسونه

ويل خلك مي ساده بولي هوښيار يم

زه په عقل كي د غلو د مشر پلار يم

چي كيلي راسره گرځوم تياره

غل به څنگه کي پيدا خورجين ته لاره

د هغه وطن پر مال به د غلو شپه وي

پر ميدان چي يې پرې ايښې خزانه وي

په ميراث كيلۍ پاتېږي تر نسلونو

نه درك د خزانو وي نه قلفونو

ويرجينيا

2001- 8- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قدرت نشه

پخوانیو زمانو کې یو لوی ښار و

چېرته لیرې په شنو غرونو کې ایسار و

له نړۍ څخه یې بېل وه عادتونه

له مخلوقه یې جلا وه رواجونه

یو یې دا و له سلګونو رواجونو

پاچهي به هیچا نه کړل په کلونو

نه له پلاره پاتېده پاچهي زوی ته

نه هوس د میراث پاته کم او لوی ته

په دې ښار کې یې جوړ کړی یو میدان و

د ښار ټولو اوسېدونکو ته عیان و

هرې درې میاشتې میدان کې غونډېدله

د قاضي مخې ته ټول حاضرېدله

لوی قاضي به ګیند را خوشي پر میدان کړ

او جارچي به په هغه ګړي اعلان کړ

که هر چا کړ دا ګیند پورته زموږ پاچا دی

پوره درې میاشتې امیر دی زموږ پېشوا دی

چې یې درې میاشتې د قدرت پر تخت تېرېږي

په هغه ورځ به یو لاس ورنه پرې کېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهدان که د چا ډېر وه د ظلمونو

ترې به سترګه ایستل کېږي په سیخونو

نه دعوه نه بهانه سي څوك منلای

نه یوه ورځ پاچهي سي اوږدېدلای

په دې ښار کې د قدرت لېوني ډېر وه

پاچهۍ لره تر لاس تر سترګه تېر وه

د دوی مخې ته لاسونه پرې کېدله

لا د چا سترګه په سیخ ایستل کېدله

د قدرت ګیند چې به خوشې پر میدان سو

د نیولو په تکل به زوړ او ځوان سو

د قدرت دپاره هر یو تر لاس تېر و

هم د لاس هم یې د سترګې نعمت هېر و

چې په برخه به د هر سرې قدرت سو

چې به پورته څوك پر تخت د سلطنت سو

په غوغا به یې په ښار کې ځوان او زوړ کړ

په دریو میاشتو به یې زړه په خلکو سوړ کړ

پس له وخته به روان و کږه غاړه

چا او چا بایللی لاس او سترګه دواړه

یوه ورځ چې ګیند را خوشې سو میدان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جارچي خوله وه سمه کړې و اعلان ته

چي راټوپ کړله میدان ته یو وګړی

نه یې لاس و نه یې سترګه د زوی مړي

چا پوښتنه ورنه وکړله نادانه

ته په څه منډې وهې مورې یې له ځانه

په دریو میاشتو کي به لاس درنه اره کړي

یا دي ښایي بله سترګه در ړنده کړي

ویل درې میاشتي چي کړې مې نشه ده

لا په زړه کي مي هغه نشه تازه ده

لا هنوز لرم یو لاس او یوه سترګه

د قدرت نشه مي نه پرېږدي تر مرګه

که لاسونه مي پرې کېږي سترګي نه وي

د دریو میاشتو پاچهي به مي په ښه وي

په دریو میاشتو کي به ډېر کم بې لاسونو

ډېري سترګي به کم کمي له سرونو

چي قاضي وي چي دا ګیند او دا میدان وي

په دې ښار کي داسي ډېر به لېونیان وي

ویرجینیا

2001- 1- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يارانه

پخوانيو زمانو کي يو لوی خان و

پر باغونو يې ولاړ نيمی آسمان و

هم سخي و هم باتور هم ښکلی ځوان و

د زړه ډك لکه زمری و پهلوان و

مهربان پر يتيمانو پر خوارانو

پر پوښتنه و حاضر د رنځورانو

په پاللي همېشه مړه او ژوندي وه

په روزلي وه که غم و که ښادي وه

هره شپه يې مجلس تود و د يارانو

له قلا يې و ړغ پورته د سازيانو

چي سندري چا ويلې د ده مل و

چي په ښار کي ربابي و د ده خپل و

د چا غوړي وې چمبې په خيراتونو

چا يې وکړلې مېلې پر ذکاتونو

ډلي ډلي ورته ناست غوړه مالان وه

تر څپليو تر ګامونو يې قربان وه

شل او دېرش يې نوکران او مزدوران وه

په سل ګونو يې د مځکو بزګران وه

په دعا يې هم کوچنيان وه هم لويان وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پلټنو يې ياران او مخلصان وه

خو هر ګوره نه يې ورور و نه يې پلار و

نه يې زوی په نصيب کړی کردګار و

درې څلور يې واده کړي ارتينې وې

د ګلونو تر ګېډيو ښايستې وې

هره ښځه يې ښايسته وه بې سينګاره

لکه سرو زرغونه وه بې بهاره

خدای نور هر څه وه ورکړي بې اولاده

زړه يې ډک و لکه زخم له فرياده

خيرات کړي يې پسونه او غوايان وه

نازولي يې پيران او درويشان وه

په دوا يې ستړي کړي طبيبان وه

ننګولي يې په ښار کې کوډګران وه

په قسمت کې يې زوی نه و رسېدلی

له اولاد سره خدای نه خندولی

غم او فکر وار په وار وربانديې زور سو

خان رنځور سو پر کور پرېوتی نسکور سو

لا يې تبې وې ملګرې د دردونو

چې يې واورېدل د لويو تاوانونو

په درياب کې يې ډوب سوي وه مالونه

په تاوان کې ورنه ولاړل جايدادونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو يې خرڅي کړلې مځکي شنه فصلونه

قلاګاني اورشوګاني لوی باغونه

د تاوان له غمه لا پسي رنځور سو

د مرګي په انتظار يې هر تربور سو

ورځ تر بلي يې زور زيات سو د دردونو

طبيبان يې سول عاجز له درملونو

نه اثر کاوه ملا او تعويذونو

نه اميد له لويو لويو زيارتونو

آوازه سوه خان له رنځه نه جوړېږي

يا به نن وي يا سبا کار يې خلاصېږي

ناجوړی ته يې عاجزه طبيبان دي

په تعويذ يې ستړي سوي ملايان دي

پر ځواني يې د مرګي لاري سپري دي

پر فاني دنيا يې پاته يو څو شپې دي

په قلا کي يې نور نه وه هوسونه

نه ياران وه نه مستي نه پايکوبونه

نه له هري خوني پورته آوازونه

نه خوښي وه نه نغمې وې نه رقصونه

نه د خان په کور کي هره ورځ ياران وه

نه په ورځ کي تر ده سل ځله قربان وه

يو اشنای چي تر دا ټولو پر ده ګران و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د خان دپاره ځان و هم جهان و

له سهاره تر ماښامه پر مېلمه و

لکه سیوری همېشه به ورسره و

ده به تل ویل که مال دی که مي ځان دی

تر وېښته مي قربان کړی د خپل خان دی

چي ژوندی به یم یوه ورځ بې له خانه

خدایه مرگ مي کړې په برخه له آسمانه

خدایه ته مي د خپل یار د بلا سپر کړې

د اجل غشی یې ما ته برابر کړې

خو چي ږغ سو د طبیب چي نه جوړېږي

خان که ژر وي او که وروسته روانېږي

نو اول ورځخه لیري هغه یار سو

له تربور سره ملگری سو اغیار سو

بیا یې نه وکړه د خان د رنځ پوښتنه

نه یې پل هغې کوڅې ته کړ دننه

په کوڅه کي یې د یار قدم پردی سو

د خان سیوری یې په سترگو کي اغزی سو

خو د خان اجل لا نه و رسېدلی

په تندي کي یې لا مرگ نه و لیکلی

لا یې پاته پر نابوده دنیا شپې وې

لا په برخه یې یو څو خوږې ترخې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بستر څخه راپورته سو روان سو

بیا په کلي په مالت کي رغ د خان سو

بیا یې شاته ورپسې خپل نوکران وه

بیا یې خلك په ثنا صفت ګویان وه

زوړ اشنای چېرته له لیري را پیدا سو

خان یې ولیدی له ورایه په خندا سو

ښه سو خدایه چي دي بیرته خان را جوړ کی

په دښمن او رقیبانو مي زړه سوړ کی

خان له یاره په ګیله وکړه پوښتنه

نن دي څرنګه په یاد سوم درواغجنه

زه دا دوه کاله رنځور ومه ناتوانه

ستا په زړه کي یو ځل تېر نه سوم ناځوانه

یار یې خوله کړه ورته خلاصه ویل خانه

په پېغور پېغور مي مه شړه له ځانه

دا دنیا د مړو نه ده د ژوندو ده

چي ژوندي ورباندي ګرځي د هغو ده

طبیبانو ته ژوندی نه وې بللی

ملایانو هدیرې ته وې سپارلی

موږ هم نه وې حسابلی په ژوندو کي

ژر یا وروسته مو کتلې هدیرو کي

چي له مړو سره یاري کوي نادان دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېخبره له قانونه د جهان دی

اوس چې بیرته ژوندی سوی یې زموږ خان یې

په ژوندو کې تر هر چا راباندې ګران یې

ویرجینیا

2000- 3- 20

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library